

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 12/2019

Cena \$ 2.50

DECEMBER 2019

Kostel Svaté rodiny v Luhačovicích

Kostel Svaté rodiny v Luhačovicích je moderní kostel, který byl postaven v letech 1996 - 1997. Jako farní kostel v Luhačovicích dříve sloužila soukromá zámecká kaple sv. Josefa, která patřila hraběcímu rodu Serenyiů úzce spjatému s tímto regionem. Kromě stavby barokního zámku zde především položili základy luhačovického lázeňství a v nedalekém Provodově nechal hrabě Wolfgang Serenyi postavit mariánskou kapli.

Kostel sv. Josefa brzy přestal stačit narůstajícímu počtu věřících, a tak se koncem 19. století začalo usilovat o výstavbu nového kostela. Již v roce 1895 byla v obci založena „Jednota svatého Josefa na postavení kostela v Luhačovicích“. Od té doby začaly snahy o výstavbu nového kostela, konaly se sbírky a byl zakoupen pozemek. Plánované vybudování nového chrámu však bylo postupně přerušeno událostmi spojenými s první a druhou světovou válkou. V době tzv. „Pražského jara“ v letech 1968 - 1969 byl učiněn další pokus. Tehdejší farář Vojtěch Král chtěl zahájit stavbu nového svatostánku na farské zahradě naproti zámecké kapli. Tento projekt byl však zastaven vpádem sovětských vojsk v srpnu roku 1968.

Teprve po listopadu 1989 mohlo konečně dojít k realizaci stavby nového kostela. Farář Rudolf Vašíček zahájil bezodkladně přípravné práce, na kostel bylo zakoupeno místo ve středu města a v dubnu roku 1990 posvětil na Velehradě papež Jan Pavel II. základní ká-

men kostela, který nese jméno svatého Josefa. V průběhu výstavby pak bylo rozhodnuto rozšířit zasvěcení kostela na celou Svatou rodinu.

Projekt nového kostela vypracovali ing. arch. Michal Brix se svým dlouholetým kolegou ing. arch. Petrem Frantou z Prahy, s nímž pracoval například na dostavbě ruzyňského letiště.

Stavba kostela Svaté rodiny v Luhačovicích byla realizována v letech 1996 - 1997. Nový kostel slavnostně posvětil olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner 12. června 1997. Moderní objekt s věží o výšce 22 metrů toho roku získal také tři zvony. Největší z nich vážící 220 kg byl zasvěcen Svaté rodině, menší Panně Marii (150 kg) a nejmenší svatému Josefovi (100 kg). Před kostelem byla postavena kašna pro nový minerální pramen, který dostal název po patronovi farnosti – Sv. Josef. V letech 1997 - 2000 byl postupně zařizován interiér kostela. Roku 2000 byly instalovány a posvěceny nové varhany.

Před rokem o svátku Svaté rodiny 30. prosince 2018 požehnal arcibiskup Graubner před kostelem stojící nové sousoší Svaté rodiny. Je dílem akademického malíře a sochaře Marka Trizuljaka a bronzové dílo vzniklo v umělecké slévárně Ateliér uměleckého lití kovu Waller - Matějček ve Veverských Kníních u Brna. Záměrem autora bylo ukázat rodinu jako dynamické společenství osob, které

Posvěcení nového sousoší Svaté rodiny

život přijímají, předávají a vychovávají svoje děti nejenom pro sebe.

Arcibiskup Graubner při této příležitosti připomenul, že rodina je nejlepší službou národu a dává mu budoucnost. „Abychom měli budoucnost, musíme být soustředění na jiné - na rodinu a ne na sebe. Uzdravení společnosti přichází ze strany lásky, která slouží druhým, umí se uskromnit a přináší naději.“

Do správy farnosti patří i zámecká kaple sv. Josefa a kaple Panny Marie u Augustiniánského domu, ve kterém v letech 1922 a 1926 Leoš Janáček napsal Lišku Bystroušku a slavnou Glagolskou mši.

Na území Luhačovic vyvěrá 17 léčivých pramenů a každou hodinu se na povrch dostává 15 tisíc litrů minerální vody. Právě díky vysokému obsahu minerálních látek jsou luhačovické prameny využívány již více než 300 let a jsou také považovány za jedny z nejúčinnějších v Evropě.

Podle:

www.luhacovicefarnost.cz

Hlavní oltář kostela Svaté rodiny v Luhačovicích

Foto na titulní straně:
Kostel Svaté rodiny
v Luhačovicích

Slyšte, slyšte, pastuškové,
jaké znějí zpěvy nové,
v této noční hodině
u betlémské jeskyně.

Andělé tam sestupují,
slávu a čest prozpěvují
pacholátku nadšeně,
jež si hová na seně.

To Děťátko je Syn Boží,
od něho je všechno zboží,
zde však leží maličký
synek chudé matičky.

Pěstoun Josef po Betlémě
hledal nocleh Pánu země;
nikdo neměl místočka
pro tohoto poutníčka.

Modlitba ke Svaté rodině

Ó, Ježíši, nejlaskavější Spasiteli, Ty jsi sestoupil z nebe a osvětlil jsi svět svým učením a příkladem. Největší část svého pozemského života jsi strávil v chudém domě v Nazaretě, poslušný svatému Josefovi a Panně Marii. Tím si posvětil tu rodinu, kterou mají mít za vzor všechny křesťanské rodiny.

Přijmi milostivě pod svou ochranu i naši rodinu, která se Ti nyní s důvěrou obětuje a zasvěcuje. Chraň ji a posiluj ji neustále v bázni vůči Tobě. Zachovávej v ní obětavou lásku a domácí mír, aby se takto vždy více podobala svatému vzoru nazaretské Rodiny, aby z naší rodiny nikdo nezahynul, ale každý dosáhl věčný život.

Blahoslavená Panno Maria, nejlaskavější Matko Ježíše Krista a naše Matko, dobrotivě nám vypros, aby Pán Ježíš laskavě přijal toto naše pokorné a důvěryplné zasvěcení a žehnal naši rodinu, zasvěcenou Svaté rodině.

Svatý Josefe, hlavo Svaté rodiny, ochránce Ježíše a Marie, pomáhej nám ve všech našich potřebách. Nauč nás v rodině společně se modlit, svědomitě pracovat, trpělivě snášet těžkosti a kříže, a to vše pro Boha a pro spásu našich duší. Takto máme naději jednou s Tebou a s Pannou Marií v nebi věčně chválit svého Božského Vykupitele Ježíše Krista. Amen.

**Vám i Vaším rodinám,
ale také těm, kdo nikoho nemají,
přejeme jako lidem dobré vůle
KRISTŮV POKOJ**

**a o Vánocích u oltářního Betléma
všem vyprošujeme Boží požehnání a
všechny potřebné milosti do nového roku 2020**

Vaši misionáři z Chicaga

Mons. Dušan Illudik
Fr. Vojtěch Doučalský
Fr. Stanislav Boudas

Přimlouvej se, Boží Matko,
která chováš Jezulátko,
ať svou ruku vztáhne k nám
a laskavě žehná nám.

I my jdeme k chudé stáji,
ta dnes podobá se ráji,
píseň andělů tam zní
a Pán všeho bydlí v ní.

Také od východu z dále
pospíchají moudří králi,
aby vzdali chválu, čest
tomu, jenž Král králů jest.

Nejsi více chudá žena,
pastýři zde na kolena
před tvým Synem padají,
písně, chvály zpívají.

Sbor andělů, sbor své paní,
s uctivostí se ti klaní,
nemluvnátko líbají,
radostně je vítají.

V jeslích leží pacholátko,
plesej, jásej, šťastná Matko,
i když Betlém nezná tě,
ty zde nejsi v samotě.

Tehdy Matka v noční době
zvolila stáj za byt sobě,
v kouteček ten nejnižší
sestoupil Pán nejvyšší.

LITURGICKÁ ČTENÍ

4. neděle adventní - 22. prosince 2019

1. ČTENÍ - Iz 7, 10-14

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin promluvil k Achazovi skrze proroka Izaiáše: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“ Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“ Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Ille, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel to je 'Bůh s námi'.“

2. ČTENÍ - Řím 1, 1-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davidova, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal. Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

EVANGELIUM - Mt 1,18-24

Slova svatého evangelia podle Matouše.

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel,' to znamená 'Bůh s námi'. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Slavnost narození Páně 25. prosince 2019

Boží hod vánoční - v noci

1. ČTENÍ - Iz 9, 1-3. 5-6

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzhází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vládařství vzroste a pokoje nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ - Tit 2, 11-14

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží добрta, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

EVANGELIUM - Lk 2, 1-14

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzařila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

Boží hod vánoční - za svítání

1. ČTENÍ - Iz 62,11-12

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin ohlašuje až do končin země: „Řekněte siónské dceři: Hle, přichází tvá spása, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Nazvou je: 'Svatý lid, vykoupení od Hospodina.' Ty pak dostaneš jméno 'Vytoužené, neopuštěné město'.“

2. ČTENÍ - Tit 3, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se добрta Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom - ospravedlnění jeho milostí - dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

EVANGELIUM - Lk 2, 15-20

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!“ Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Svátek Svaté rodiny - 29.prosince 2019

1. ČTENÍ - Sir 3, 3-7. 14-17a (řec. 2-6. 12-14)

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmí se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žeš měl soucit s otcem, započítá se ti jako náhrada za tvé hříchy.

2. ČTENÍ - Kol 3, 12-21

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpčlivost. Snásejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztráceli odvahy.

EVANGELIUM - Mt 2, 13-15. 19-23

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když mudrci odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.“ Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Když Herodes zemřel, zjevil se v Egyptě Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, protože ti, kdo ukládali dítěti o život, už zemřeli.“ Vstal tedy, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země. Ale když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků: „Bude nazýván Nazaretský.“

Matky Boží, Panny Marie - 1.ledna 2020

1. ČTENÍ - Nm 6, 22-27

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Árónovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: 'Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!' Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. ČTENÍ - Gal 4, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galatanům.

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zá-

konu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

EVANGELIUM - Lk 2, 16-21

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i dřátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Slavnost Zjevení Páně - 5.ledna 2020

1. ČTENÍ - Iz 60, 1-6

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vstaň, rozsviť se Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahluje zemi a temnota národy, nad tebou však zazáří Hospodin, jeho velebnost se zjevuje nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zalije bohatství moře, přinesou ti statky národů. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Saby, přinesou zlato a kadidlo, rozhláší Hospodinovu slávu.

2. ČTENÍ - Ef 3, 2-3a. 5-6

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na dile milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívějších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvětlení Ducha jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vlivem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

EVANGELIUM - Mt 2, 1-12

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: 'A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.'“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 30. listopadu 2019

Politické události

Prezident Miloš Zeman udělil rekordních 42 vyznamenání

Nejvíce za dobu svého působení na Hradě, hned 42 vyznamenání předal prezident Miloš Zeman u příležitosti státního svátku 28. října. Při ceremoniálu ve Vladislavském sále vyzdvihl válečné veterány, významné politiky a osobnosti z oblasti vědy, kultury a sportu. Mezi oceněnými bylo šest žen.

Nejvyšší Řád bílého lva propůjčil Zeman osmi osobnostem. Osobně si ho převzal generál a hrdina druhé světové války Emil Boček (nyní nově I. stupně), bývalý český prezident Václav Klaus a jeho někdejší slovenský protějšek Rudolf Schuster. Ocenění in memoriam patří vcliteli 311. perutě RAF Josefu Ocelkovi, generálu Bohuslavu Ečerovi, členu delegace u vojenského soudu v Norimberku, dále Janu Antonínu Baťovi, průmyslníkovi a pokračovateli práce vizionářského bratra, také generálporučíkovi Jaroslavu Selnerovi, hrdinovi od Tobruku, a Helmutu Zilkovi, novináři a bývalému starostovi Vídně, za zásluhy o rozvoj česko-rakouských vztahů.

Řád Tomáše Garrigua Masaryka letos obdrželi in memoriam Jan Jelínek, evangelický kazatel a zachránce pronásledovaných za druhé světové války, medaile Za hrdinství přísluší parašutistce a spojařce Boženě Ivanové či Davidu Michaljakovi, který se zastal ženy při napadení na

koupališti v Dubí. Pro medaili Za zásluhy I. stupně si došla hokejová ikona Jaromír Jágr (v oblasti sportu), stejně ocenění převzaly i starostka České obce sokolské Iana Moučková nebo bohemistka, pedagožka a překladatelka Sů Wej-ču (obě v oblasti výchovy).

„Přeji České republice, aby byla nikoliv zemí nenávisti, často patologické nenávisti na sociálních sítích. Aby nebyla zemí závisti. Přeji České republice, aby byla zemí úspěchu,“ řekl Zeman v proslovu, který nezvykle pronesl vsedě kvůli zdravotním potížím.

Státní vyznamenání z rukou prezidenta Zemana i letos odmítlo přijmout několik osobností. Jednou z nich byl také katolický kněz Petr Piťha, který se do povědomí veřejnosti dostal především díky své ostré kritice tzv. Istanbulské úmluvy. Důvody svého rozhodnutí sdělil písemně přímo prezidentovi a veřejně je nechtěl komentovat. „Rozhodnutí učiněné v tichosti respektujeme,“ řekl prezidentův mluvčí Ovčáček.

Jednodenní volby i hlasování ze zahraničí.

Vnitro chystá nový zákon

K urnám už jen v pátek, ze zahraničí poslat lístek poštou. Hlavní body nového volebního zákona představil ministr vnitra Jan Hamáček (ČSSD) v pátek 25. října na tiskové konferenci. Slibuje si od něj zejména zjednodušení a zpřehlednění procesu. Elektronické hlasování ovšem ani tato úprava nepřinese, podle náměstka Petra Mlsny je při-

liš rizikové. Česká republika je jediným státem v Evropské unii, který umožňuje občanům rozhodovat ve dvou dnech. Nový zákon stanoví jediný termín na pátek od 7 do 22 hodin. Na městském úřadě budou navíc moci odvolit i v předstihu, ministerstvo počítá s pondělkem a středou, a to po dobu minimálně dvou hodin. Chce tak motivovat k vyšší účasti.

Změna se dotkne i doručování hlasovacích lístků, současná distribuce je podle Mlsny neefektivní. „V České republice se jich vytiskne kolem 14 milionů sad, z toho 7 milionů je zcela zbytečných,“ uvedl. Proto už je lidé nedostanou přímo domů, k odběru by měly být až v hlasovacích místnostech. Komunálních voleb se tato opatření týkat nemají.

Čeští občané v zahraničí by měli navíc získat možnost podpořit své favority korespondenčně, poprvé by si to mohli vyzkoušet ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2021. To usnadní situaci zejména zájemcům, kteří doposud museli cestovat na vzdálené zastupitelské úřady. Týkat se bude voleb do Poslanecké sněmovny, do Evropského parlamentu a prezidentských.

Nový zákon jde do připomínkového řízení, podle Hamáčka panuje shoda napříč politickým spektrem. Mohl by tak v plném rozsahu nabýt účinnosti v roce 2022.

Český červený kříž slaví jubileum: Už 100 let nečekáme, až pomůže

Někdo jiný

Nábor 30 tisíc vícenásobných dárců krve, školení první pomoci pro 50 tisíc laiků a dobročinné aktivity pro statisíce lidí. To jsou úspěchy Českého červeného kříže v

roce 2018 a za celou dobu existence včetně československé historie by jich bylo nespočet. Letos totiž organizace slaví 100 let od založení a po republice se konají doprovodné akce a výstavy.

Provází je slogan Už 100 let nečekáme, až pomůže Někdo jiný. Oslavy odstartoval ples v únoru na pražském Žofíně, následovalo slavnostní shromáždění k vydání knihy Století s červeným křížem a vše doplňovaly akce v regionech. Například v Liberci se spojil krajský úřad s oblastním spolkem a společně uspořádaly výstavu o historii organizace a konkrétním oblastním vývoji.

Československý červený kříž, jehož předchůdcem byl Vlastenecký pomocný spolek pro Království české z roku 1868, vznikl 6. února 1919, kdy prezident Tomáš Garrigue Masaryk vyslovil souhlas s jeho založením a jmenoval do čela dceru Alici Masarykovou. Po rozpadu Československa se rozdělil na dvě části a v ČR dále funguje pod hlavičkou Českého červeného kříže.

V současnosti vyvíjí sociální, zdravotnické a humanitní aktivity ve prospěch obyvatel, učí laiky první pomoci, oceňuje bezpříspěvkové dárcce krve a dárcovství propaguje, pořádá ozdravné pobyty pro děti i seniory a šíří znalost humanitárního práva. Zároveň pomáhá i v zahraničí, ať už se jedná o Sýrii, Ukrajinu či Nepál.

Letná se podruhé zaplnila demonstranty Milionu chvilék

V sobotu 16. listopadu se pražská Letenská pláň opět zaplnila demonstranty proti premiérovi Andreji Babišovi. Podle organizátorů a policie ČR se zde sešlo 250 až 300

tisíc lidí. Spolku Milion chvilék pro demokracii dlouhodobě vadí působení předsedy vlády, upozorňuje na střet zájmů a také na ovlivňování justice. Oproti minulým protestům se ale chce zaměřit i na kontrolu politiků obecně.

To spolek dokazuje tím, že stanovil tzv. „čtyři červené čáry“. Pokud se nějaký politik pokusí ovlivnit buď nezávislá média nebo justici, pokud bude ve střetu zájmů, nebo pokud by mu měla být udělena sporná prezidentská milost, překročí tyto čáry.

Hlavními body protestu byly výzvy jednotlivým politickým subjektům. Podle Mikuláše Mináře, hlavního mluvčího spolku, se Milion chvilék pro demokracii stylizuje do „velkého, ale hodného hlídání psa“. Proto jeho výzvy míří i na opozici – s tou se představitelé spolku setkali na brífinku už před demonstrací a vyzvali ji k větší otevřenosti vůči občanům a aby jim pomohla více se podílet na politice. Vyzvali opozici, aby přišla s jasnou vizí, jak se postaví proti Andreji Babišovi, a vyřešila vlastní roztržičnost.

Jádrem těchto protestů je požadavek na rezignaci Andreje Babiše. Milion chvilék také trvá na odvolání ministryně spravedlnosti Marie Benešové a dává premiérovi možnost volby. Buď zabráni střetu zájmů a vzdá se svých svěrenských fondů, nebo odstoupí z pozice ministerského předsedy. Pokud to do konce roku nesplní, lze očekávat další formy protestů.

Kromě mluvčích spolku, kteří vyslovovali zmíněné podmínky, zde vystoupily i jiné osobnosti, například pomocný biskup pražský Václav Malý nebo signatářka Charty 77 Dana Němcová či i zástupci Asociace soukromých zemědělců.

Jubilejní 17. listopad se slavil v rámci Festivalu svobody v Praze i po celém Česku

Festival svobody organizoval akce spojené se 17. listopadem, jimiž si lidé na Mezinárodní den studentstva připomínali třicet let od pádu komunistického režimu. Bohatý program zajistili už tradičně na Albertově pod hlavičkou Svobodný listopad a na Národní třídě. Na Václavském náměstí se konal Koncert pro budoucnost a na Letné multimediální výstava Komunikace 89. Do ulic Prahy přišlo něco málo přes dvě stě tisíc lidí.

Cesty vedoucí od Národní třídy se všemi směry lemované českými vlajkami hemžily lidmi. Panovala příjemná atmosféra ozdobená slavnostním špendlíkem trikolory, která se rozdávala za dobrovolný příspěvek, stejně jako čaj od skautů. Korzo Národní letos nabídlo vystoupení mnoha umělců na několika pódiích, pouliční výstavy, debaty, promítání i interaktivní expozice rozmístěné od Jungmannova náměstí po Národní divadlo. Součástí byl i Obývák Václava Havla a stánky neziskovek na piazzettě. Národní třída byla také opět místem, kde lidé pokládali květiny a zapalovali svíčky.

Rekonstrukce sametového pochodu s květinami z roku 1989 z Albertova na Rašínovo nábřeží se konala tentokrát za doprovodu umělců, kteří se snažili navodit atmosféru tehdejší doby. Na Kampě pak startoval osmý ročník satirického karnevalového průvodu Sametové posvícení, který končil na Staroměstském náměstí.

Večer se Korzo Národní třikrát rozsvítilo světelnou instalací Paměť národa: 1989

a v Národním divadle se udělovaly Ceny Paměti národa. Po setmění už byly ulice v okolí Národní třídy k prasknutí, protože lidé směřovali pod koně na Koncert pro budoucnost.

Třicáté výročí sametové revoluce organizátoři pojali ve velkém. „Je pravda, že letos jsme to vzali poctivě. Dřív to byl trochu občanský punk,“ řekl Jan Gregar, organizátor a mluvčí Festivalu svobody na Koncertu pro budoucnost a děkoval všem, kteří přišli a oslavovali vedle Prahy v dalších padesáti městech.

Post Bellum už po deváté ocenilo zapomenuté hrdiny

Ceny Paměti národa předdává každoročně v pražském Národním divadle organizace Post Bellum osobnostem, které se ve svém životě zasadily o ochranu svobody a lidské důstojnosti. Na rozdíl od předchozích let je v neděli 17. listopadu získali nejen Češi, ale u příležitosti 30. výročí pádu komunismu rovněž osobnosti sousedních postkomunistických zemí. Oceněnými pro tento rok jsou László Regéczy-Nagy, Władysław Frasiński, Dietrich Koch, Dalma Špitzerová a Miroslav Hampl.

Prvním oceněným se stal László Regéczy-Nagy, maďarský hrdina, který propašoval na Západ poslední prohlášení revolučního předsedy vlády Imreho Nagye či spisy Istvána Bibóa. Ze zdravotních důvodů se nemohl dostavit, cenu za něj přebrala jeho dcera. „Svobodě se musí naučit každý sám,“ zněla poslední věta laureátova vzkazu.

Polák Władysław Frasiński stál v čele Solidarity v Dolním Slezsku a jako jeden

z vůdců Solidarity odolal tlaku polské Státní bezpečnosti při krutých výsleších: „Není vězeňského trestu, který bych nezakusil. Nejtěžší byla šesti-měsíční izolace,“ uvedl Frasiński pro Paměť národa. Cenu převzal osobně za hlasitých ovací publika.

Disident a bojovník za obnovu gotického chrámu sv. Pavla v Lipsku, i tak lze charakterizovat třetího držitele ceny Paměti národa Dietricha Kocha. Ten se z důvodu nemoci nemohl dostavit, cenu přebíral jeho bratr.

Jedinou oceněnou ženou byla letos Dalma Špitzerová. Slovenská hrdinka, povstalkyně a členka podzemního hnutí. „Nás je v rodině velmi málo, a tak musíme být zastupitelní,“ zavtipkoval Dalmin vnuk, když přebíral ocenění pro svou babičku. Jeho řeč několikrát pobavila publikum.

Pomáhal politickým vězňům v uranových dolech, a to mu bylo osudné – posledním letošním držitelem ceny Paměti národa se stal Čech Miroslav Hampl. „Nelituji a nikdy nebudu litovat toho, co jsem provedl,“ s těmito slovy přebíral cenu. Potlesk si vysloužil hned dvojnásobný – první při přebírání ceny, druhý pak, když diváci zjistili, že na ceremoniál přišel s opeřovanou zlomenou nohou pouze o chodítku.

Paměť národa je největší evropská sbírka nahraných a zaznamenaných vzpomínek pamětníků 20. století. V současnosti čítá tisíce příběhů, které jsou volně přístupné i široké veřejnosti. Funguje díky finanční podpoře soukromých dárců a členů Klubu přátel Paměti národa. Pamětníky vyhledává a následně zpovídá nezisková organizace Post Bellum.

Ze Slovenska

Výsledky předvolebních průzkumů se Slováci nově nedozví už 50 dní před volbami

Národní rada Slovenské republiky schválila 28. října novelu zákona, která prodlužuje zákaz zveřejňování předvolebních průzkumů z původních čtrnácti na padesát dnů. Touto změnou se slovenské moratorium zařadí k nejdelším v Evropě. Platit bude už v únoru před nadcházejícími parlamentními volbami.

Dosavadní čtrnáctidenní informační embargo platilo na Slovensku od parlamentních voleb roku 2016 a už v té době bylo nezvykle dlouhé. Pro prodloužení této lhůty hlasovali poslanci dvou ze tří vládních stran (Směr-SD a SNS) a také krajně pravicové strany Kotleba-I. idová strana Naše Slovensko (LSNS). „Jsmc toho názoru, že v tomto případě se zákonem nemezuje právo voliče na informace, ale, naopak, je snaha chránit voliče před dezinformacemi a účelovými informacemi,“ cituje web Sme.sk koaliční poslance.

Proti změně hlasovali poslanci koaliční strany Most-Híd a část opozice. Za lidi, mimoparlamentní strana exprezidenta Andreje Kisky, se k novele také staví odmítavě a prohlašuje ji za porušení práva na svobodu projevu a šíření informací, zakořeněného v ústavě. „Je to za poslední půlrok už druhá změna pravidel a okolností, za kterých se mají uskutečnit volby do Národní rady; tato změna přichází ani ne pět měsíců před jejich předpokládaným termínem. A netýká se politických stran, ale lidí – vo-

ličů, kteří budou rozhodovat o složení slovenského parlamentu. Bez toho, aby měli možnost se dozvědět, jaké jsou trendy v podpoře jednotlivých stran a hnutí,“ řekl místopředseda strany Michal Luciak.

Opakem novely je návrh nezařazené poslankyně Kataríny Cséfalvayové, který by zkrátil moratorium na 48 hodin před otevřením volebních místností. Novela, schválená poslanci, nyní čeká na podpis prezidentky Zuzany Čaputové. Cséfalvayová doufá, že Čaputová novelu neschválí, a zabráni tak „nespravedlivému dělení slovenských občanů na informované, a ty, kteří mají zůstat v nevědomosti,“ jak uvádí web HNonline.sk.

Slovensko slavilo výročí sametové revoluce, Bratislavu navštívili Babiš a Zeman

Také na Slovensku si lidé o víkendu 16. a 17. listopadu připomínali pád komunistického režimu. Oslav se zúčastnili i vrcholní čeští politici. Prezident Miloš Zeman přijel v sobotu do Bratislavy, kde se setkal s prezidentkou Zuzanou Čaputovou. Společně položili věnce k pamětní desce věnované bratislavskému průvodu studentů z 16. listopadu 1989. Dle Čaputové zrovna tato akce spolu s následující demonstrací v Praze odstartovala ony zásadní změny v Československu.

Obě hlavy států také otevřely Český dům – čtyřpatrovou budovu, která je nyní sídlem Českého centra a agentur CzechTrade a CzechTourism. Před přestřižením pásky Zeman řekl, že si přeje, aby se Český dům stal místem setkávání a přátelství. Také uvedl, že otevření Českého domu bylo jeho dlouhodobým snem.

I navzdory rozdělení Československa vnímá Čaputová Česko a Slovensko jako nejbližší partnery. „Věřím, že Český dům v Bratislavě k této blízkosti přispěje. Věřím rovněž, že Bratislava i celá země získala otevřením Českého domu důležité místo pro setkávání, místo, které prospěje vzájemnému obchodu i kulturní výměně,“ řekla slovenská prezidentka.

Český premiér Andrej Babiš dorazil do Bratislavy až v neděli. Společně se zástupci zemí visegrádské čtyřky položil věnce k Bráně svobody, památníku vybudovanému na počest čtyř stovek lidí, kteří zemřeli při útěku z komunistického Československa do západních zemí. Památník stojí pod hradem Dívín u rakouských hranic.

„Je důležité, že Češi a Slováci spolu slavíme třicet let od získání svobody a demokracie, a hlavně svobodných voleb. To bylo to nejdůležitější, po čem Občanské fórum i (slovenské hnutí) Veřejnost proti násilí volaly, a to se splnilo,“ řekl Babiš novinářům.

V týž den večer si Babiš ve Slovenském národním divadle společně se svým protějškem Peterem Pellegrinim poslechl koncert k výročí sametové revoluce.

Ekonomika

Poslanci schválili v prvním čtení státní rozpočet.

Deficit bude 40 miliard

Návrh zákona o státním rozpočtu počítá na rok 2020 se schodkem 40 miliard korun. Takový základní rámec schválili v prvním čtení poslanci vládních stran ANO a ČSSD, navíc je podpořila KSČM.

Sněmovna projednala návrh

ve středu 23. října. Podpořit jej přišel i prezident Miloš Zeman, který však v projevu uvedl několik výhrad, například neefektivní výdaje. Na nedostatky upozornil i kontrolní výbor, podle jehož usnesení politika vlády trvale oslabuje odolnost státního rozpočtu vůči budoucímu ochlazení ekonomiky.

„Výdaje státního rozpočtu na rok 2020 jsou navrženy o 40 miliard korun vyšší než příjmy, tedy ve výši 1 618 miliard korun,“ přednesla poslancům spolu s návrhem ministryně financí Alena Schillerová (ANO). „Deficit státního rozpočtu tak zůstává pro rok 2020 na stejné úrovni jako v letošním roce.“ A právě to se nelíbí opozičním stranám.

„Když se podíváte na trend deficitu státního rozpočtu od roku 2016, vláda – a u toho tehdy byla ještě KDU-ČSL – vždy o 10 miliard snižovala deficit státního rozpočtu. Považoval bych v této logice za správné, abychom i pro rok 2020, když jsme šli 70, 60, 50, 40, pokračovali a dostali se alespoň na těch 30 miliard deficitu státního rozpočtu,“ reagoval na návrh například předseda KDU-ČSL Marek Výborný. Rozpočet klade důraz mimo jiné na školství – objem prostředků na platy pedagogických pracovníků chce zvýšit o 10 % – a sociální oblast.

Starobní důchody by měly od 1. ledna 2020 vzrůst průměrně o 900 Kč, rodičovský příspěvek po dvanácti letech stoupnout na 300 tisíc Kč. Pro vládní návrh základních údajů státního rozpočtu se vyslovilo celkem 100 poslanců z řad ANO, ČSSD a KSČM, 78 poslanců opozičních stran hlasovalo proti jeho přijetí.

Kurzovní lístek**29. 11. 2019 (střed)**

EUR, 1	25,515
Kanada, 1	17,458
USA, 1	23,233

Kultura**Zemřel režisér****Vojtěch Jasný**

Ve věku 93 let zemřel režisér, scenárista i odbojář Vojtěch Jasný, autor trezorového filmu *Všichni dobří rodáci*.

Jasný by 30. listopadu oslavil 94. narozeniny. Jeho nejslavnějším dílem jsou *Všichni dobří rodáci* z roku 1968 s Radoslavem Brzobohatým. Natočil také film *Až přijde kocour* s Janem Werichem.

Jasný byl jedním z představitelů takzvané české filmové nové vlny. Film *Všichni dobří rodáci* z roku 1968 mu na mezinárodním festivalu v Cannes vynesl roku 1969 cenu za režii a pozvání do poroty dalšího ročníku, ale také perzekuci ze strany komunistického režimu.

Téhož roku emigroval a na čas zakotvil u západoněmeckých televizních zakázek. Zhruba od poloviny 80. let žil ve Spojených státech.

Vojtěch Jasný prožil dramatický život plný zvrátů. Za druhé světové války byl v odboji a britským agentem.

Jako režisér debutoval v roce 1954 filmem *Dnes večer všechno skončí*, který natočil společně s Karlem Kachyňou. Následovaly filmy *Touha* (1958), komedie *Procesí k pancerce* (1961) a jeden z Jasného nejslavnějších filmů, poetické podobenství *Až přijde kocour* z roku 1963, v němž hlavní dvojroli ztvárnil Jan Werich, který se podílel i na scénáři.

Pro Jasného filmy byla typická poetika a důraz na kultivovaný obraz. Týká se to

i Jasného nejlepšího snímku *Všichni dobří rodáci* (1968) o násilné kolektivizaci. K němu se pak režisér v roce 1999 vrátil volným pokračováním *Návrat ztraceného ráje* s Vladimírem Pucholtem v hlavní roli.

V emigraci natočil Jasný kromě dalších snímků například adaptaci románu Heinricha Bölla *Klaunovy názory* nebo televizní film *Nápady svaté Kláry* podle předlohy Pavla Kohouta a Jeleny Mašinové. Napsal také autobiografii *Život a film*.

K jeho smrti se na twitterovém účtu Ministerstva kultury vyjádřil Lubomír Zorálek: „Tak jsem si znovu poslechl píseň *Zpíval drozd* z filmu *V. Jasného Všichni dobří rodáci*. Kdo tady uměl vyprávět silný tragický příběh tak nepravoplanově a hluboce? A ten zvláštní smutek, který je nad tím vším a na který nikdy nezapomenete.“

Do kin vstoupil film**Poslední aristokratka.****Točil se na pěti zámcích**

Nejnovější film režiséra Jiřího Vejdělky *Poslední aristokratka* vstoupil do kin 24. října a nese přívlastek zimní komedie. Příběh podle stejnojmenného románu spisovatele Evžena Bočka pojednává o rodilém Američanovi Frankovi (Hynek Čermák), jenž díky šlechtickým kořenům získá zpět rodinné sídlo – zámek Kostka. Vypraví se s dcerou Marií (Yvona Stolařová) a ženou Vivien (Tatiana Dyková) do Česka, kde je ale čeká trochu jiná realita aristokratického života, než jakou si představovali. „Aristokratku jsem poprvé zaznamenal v tramvaji. Jedna slečna si ji cestou četla a neustále se při tom smála. Knihu jsem si tedy ihned našel v knihkupectví, načež

se mi zalíbila a nápad byl na světě,“ líčil Vejdělek na tiskové konferenci ve středu 23. října.

Natáčení ale bylo náročné, protože se kvůli autenticitě odehrávalo na pěti různých zámcích v Čechách a na Moravě, které nebylo možné v zimě vytápět. Mezi ně patřily například Buchlovice, Rájec či Milotice. Jejich kouzlo nicméně stálo za to a štáb i herci náročné podmínky zvládli ve zdraví. „Když jsme se vrátili po natáčení domů, tak mi bylo v přetopeném bytě akorát vedro,“ poznamenala Dyková.

Rodina po příjezdu na Kostku zjistí, že se zámek nachází v polorozpadlém stavu, což ji postaví před důležité rozhodnutí. Měli by ho prodat a vrátit se do Ameriky, nebo se pokusí obnovit krásu rodinného sídla? „Doufáme, že se *Poslední aristokratka* stane tím typickým rodinným střibrem, ke kterému se diváci budou v zimních měsících rádi vracet,“ dodala koproducentka České televize Kateřina Ondřejková.

Z Lennonovy zdi**se stala pouliční galerie.****Sprejovat na ni mohou jen umělci**

Ještě donedávna na ni mohl nasprejovat vzkaz kdokoli. Dnes už ji střeží kamerový systém a návštěvníci k napsání smí použít pouze křidu, tužku či propisku. Z Lennonovy zdi se stala nová pouliční galerie. Ve čtvrtek 7. listopadu z ní po měsíci zmizela plachta a lidé si mohli prohlédnout její novou podobu.

Na rekonstrukci tohoto symbolu svobody na pražské Malé Straně se pod vedením designéra Pavla Šťastného podílelo přes 30 výtvarníků z Česka a zahraničí. Mezi nimi

byli i umělci z Ománu, Hongkongu nebo velvyslanec Spojených arabských emirátů Abdulla Mohamed Almainah. Ten vybídl k návštěvě světové výstavy Expo 2020, kde bude ČR reprezentovat právě Lennonova zed'. Na ní teď nově vzniklo mezinárodní dílo MEET ART, které vychází i z písně *All You Need Is Love* od Johna Lennona. Právě ikonický portrét slavného hudebníka zdi dominuje a obklopují ho motivy svobody a lásky.

„Je to místo, které symbolizuje boj za svobodu a odpor ke komunistickému režimu. Jsme moc rádi, že městská část schválila návrh udělat toto místo památkovým,“ shrnuje úterní usnesení místostarosta Prahy 1 Petr Hejma (STAN).

Na několika místech ale dál mohou návštěvníci zanechat vzkazy. „Sprejování bude zapovězeno vyjma výtvarníků, kteří k tomu budou pověřeni. Tuhle nádhery musíme střežit,“ vysvětluje Šťastný instalaci kamer. V poslední době se totiž často objevovaly případy, kdy skupina turistů, někdy zřejmě i podnapilých, ničila nejen zed' samotnou, ale také okolní prostranství. Řád maltézských rytířů, kterému stavba patří, kvůli tomu podal trestní oznámení na neznámého pachatele, ale policie ho odložila pro nedostatek důkazů.

„Jsme rádi, že se nám podařilo skutečně proměnit atmosféru tohoto místa. Místo nesmyslů a urážek tu umělci nechali důstojný a jasně srozumitelný vzkaz, který k Lennonově zdi vždy patřil,“ uvedl Johannes Lobkowicz, kancléř maltézského řádu.

Připraveno podle:
carolina.fsv.cuni.cz
www.idnes.cz

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Česká národní pout' do Říma ke 30. výročí kanonizace Aněžky Přemyslovny

Tisíce českých poutníků s českými vlajkami, trikolórou nebo s odznakem s vyobrazením sv. Aněžky České v klopě se sjely do Říma, aby se ve dnech 11. - 13. listopadu zúčastnily české národní poutě k oslavě české světice a patronky společně s českými a moravskými biskupy. 12. listopadu uplynulo 30 let od chvíle, kdy přemyslovskou princeznu svatořečil papež Jan Pavel II. Mnozí z poutníků či kněží přijeli po třech desítkách let podruhé, aby Aněžce symbolicky děkovali za dar svobody. Ta do Československa v podobě pádu totalitního režimu přišla pár dní po slavné chvíli ve Vatikánu.

Ještě před zahájením pouti zavítali biskupové a někteří poutníci v pondělí 11. listopadu dopoledne do baziliky sv. Klimenta, kde se modlili litanii k českým národním patronům a připomenuli 1150 let od úmrtí sv. Cyrila. Poté v katakombách pod bazilikou, kde je hrob svatého Cyrila, vzdali patronům také úctu a díky.

„Ačkoliv u nás už křesťanství bylo, tak až Cyril s Metodějem našli cestu k srdci lidí. Chceme tedy děkovat a prosit, abychom dokázali šířit víru po vzoru sv. Cyrila. Potřebujeme vzor, příklad a přímluvu světců, abychom dalším generacím předali poklad víry, který jsme obdrželi skrze tyto světce,“ řekl arcibiskup Jan Graubner.

Modlitba u hrobu sv. Cyrila

Slavnostní zahájení v Santa Maria Maggiore

Slavnostní zahájení národní poutě se uskutečnilo odpoledne v 15 hodin v bazilice Santa Maria Maggiore, kde se slavila mše svatá, kterou jako předsedající celebroid arcibiskup olomoucký Jan Graubner, homilii pronesl brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Poutníků bylo více než 2200 a opakovala se situace úvodní mše před 30 lety, kdy komunistický režim dovolil vycestovat z Československa 10 tisícům poutníků, že při svatém přijímání nestačily hostie a Tělo Páně muselo být přineseno ze sousedních kostelů.

„Nepřijeli jsme na výlet, ale na pout'. Od výletu očekáváme, že něco uvidíme, něco zažijeme. Naproti tomu od pouti očekáváme zázrak proměny našeho života,“ řekl v úvodu homilie biskup Cikrle.

Úvodní mše sv. v bazilice Santa Maria Maggiore

Ve svém kázání se pak dále zaměřil na církev jakožto společenství v Kristu a také na Pannu Marii, Matku církve. Řekl, že bazilika, ve které zahajujete tuto pout', je zasvěcena Panně Marii. Její stavba začala v roce 432, rok poté, kdy Efezský koncil potvrdil Ježíšovu matku Pannu Marii jako bohorodičku. Právě v tomto kostele roku 867 papež Hadrián II. za přítomnosti svatých Cyrila a Metoděje položil na hlavní oltář slovanské bohoslužebné knihy, a tak je schválil k užívání.

Nakonec připomněl scénu Zvěstování, kdy se Panna Maria setkává s andělem. *„Maria ví, že ji Bůh volá k podílu a účasti na tom, co dobrého chce dát všem lidem, a odpoví: Jsem jeho služebnice a toužím a chci udělat to, co chce On... Nyní stojí anděl před každým z nás a říká: buď zdráv – zdráva a raduj se, i tebe si Bůh vyvolil. Chceš se podílet na tom dobrém, co chce Bůh dát lidem? Chceš dát život Kristu? ... I sv. Aněžka takto přijala svoji mateřskou úlohu. A co já? Anděl stále čeká. Co mu odpovím?“*

Hlavní bohoslužba ve svatopetrské bazilice.

Více než 4000 poutníků dorazilo 12. listopadu dopoledne na hlavní bohoslužbu národní pouti, která se konala v bazilice Svatého Petra ve Vatikánu právě v den 30. výročí kanonizace sv. Aněžky České. Slavnostní mši ke cti sv. Jana Pavla II. celebroid pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, homilii pronesl pomocný biskup pražský Zdeněk Wasserbauer. Mši celebroidlo 17 biskupů, dále opatové a vyšší řádoví představení, koncelebrovalo více než 150 kněží, asistovalo 8 jáhnů.

Mše se slavila ke cti papeže sv. Jana Pavla II., protože to byl právě on, kdo patronku českého národa kanonizoval a měl výrazný podíl na zhroucení komunismu v Evropě. V úvodu mše přivítal všechny poutníky kardinál Duka: *„Dovolte, abych vás pozdravil z tohoto místa, kde nyní zní náš rodný jazyk. Tato pout' je dostatečnou a důstojnou odpovědí za dar, kterým je život a dílo sv. Aněžky, ale i za dar svobody. Chci poděkovat po 30 letech, kdy*

Naši poutníci s vlajkami a v národních krojích

končí etapu našich dějin, etapu zkoušek i zklamání. Věříme však v zázrak, proto nemůžeme propadnout beznaději.“

Biskup Wasserbauer se ve své homilii zamýšlel nad tím, co je to povolání a jak ho rozpoznat, přijmout a naplnit. Připomněl cestu papeže sv. Jana Pavla II., který chtěl být původně hercem. „*Možná by byl získal i několik Oskarů a my bychom se mohli po večerech dívat na skvělé filmy... ale neměli bychom Jana Pavla II... On však přijal výzvu Pánovu.*“

Kazatel dále připomněl 146 pastoračních cest Jana Pavla II. po Itálii a 104 po dalších zemích, 1338 mužů a žen, které prohlásil za blahoslavené a 482 za svaté i jeho podíl na pádu totalitního režimu. Při inaugurační mši 22. října 1978 Jan Pavel II. řekl: „*Nemějte strach! Otevřete, ba rozevřete dokořán brány Kristu! Jeho spásomocné moci otevřete hranice států, ekonomické i politické systémy, rozsáhlé oblasti kultury, civilizace a pokroku. Nemějte strach!*“

Biskup Wasserbauer pak vzpomněl, že svatořečení Anežky se dělo v době, kdy se ve Vatikánu připravovala návštěva tehdejšího sovětského prezidenta Michaila Gorbačova. Do Vatikánu přijel 1. prosince 1989. „*A byl to on, kdo řekl: Komunismus jsem neznal já, ale Jan Pavel II.! Gorbačov považoval Jana Pavla za člověka, který změnil běh dějin.*“

„*Jan Pavel II. nás převedl do 3. tisíciletí a v mnoha ohledech nám jasně ukázal směr, kudy kráčet. Kéž bychom se jeho příkladem stále inspirovali, k jeho učení se stále vraceli a o jeho přímělu znovu a znovu prosili!*“ uzavřel biskup Wasserbauer.

Po mši svaté ve svatopetrské bazilice zamířil liturgický průvod společně s vládní a senátní delegací k oltáři sv. Václava, kde se biskupové spolu se všemi poutníky pomodlili za vlast. „*Chceme*

Modlitba za vlast u oltáře sv. Václava v bazilice sv. Petra

Bohu poděkovat u oltáře sv. Václava za všechno dobrodiní, kterým nás za uplynulých 30 let obdaroval. Děkuje za sv. Václava, který je nám příkladem spravedlivého vládce...“ Poté všichni zazpívali Česko-slovenskou státní hymnu.

Po modlitbě u oltáře sv. Václava pak biskupové společně s oficiální delegací sestoupili do katakomb svatopetrského chrámu, kde se pomodlili u sochy sv. Anežky, u hrobu sv. Petra i na místě dlouhodobého odpočinku kardinála Josefa Berana.

Orchestr Hradni stráže a sdružený sbor doprovázeli všechny bohoslužby

Hudební večer

Na závěr druhého dne se v 18 hodin poutníci, biskupové i duchovenstvo sešli v bazilice sv. Jana v Lateránu k reprezentativnímu koncertu „České nebe“. Ke stému výročí vzniku Československé republiky zkomponoval mladý český skladatel Jan Zástěra cyklus duchovních kantát o českých patronech a světcích pro sóla, sbor a orchestr na texty české básnířky Marie Dolistové. Je to soubor 24 hudebních skladeb z nichž každá představuje životní příběh jednoho světce, ať už těch známých jako jsou Cyríl a Metoděj, Ludmila, Václav či Anežka nebo i méně známých - Vintíř, Wolfgang, bl. Karla I. a dalších. V Lateránu zaznělo jedenáct skladeb a koncert trval bez přestávky přesně 100 minut. Hrál symfonický orchestr Hudby Hradní stráže a Policie ČR a zpívaly pěvecké sbory Collegium Horensense z Teplic, Entropie, Pěvecký sbor z Velchradu, Schola brněnské mládeže a sbor z Mostu pod vedením Plk. Mgr. Jana Zástěry. Všichni účastníci koncertu dostali knížku s textem všech kantát a mnozí jako premií CD s nahrávkou dvanácti z nich.

Potom se ještě mnoho poutníků přesunulo do nedalekého kostela sv. Marcelína a Petra v Lateránu na Via Merulana, který je titulárním kostelem kardinála Dominika Duky, kde se ve 20 hodin konal koncert chval Scholy brněnské mládeže.

Večer chval u sv. Marcelína a Petra

Šest dětí ze spořilovské farnosti sv. Anežky České čekal velký zážitek - mohly se svést s papežem Františkem přímo v jeho papamobilu.

Papež František a čeští poutníci

Audience s papežem Františkem ve středu 13. listopadu dopoledne se na náměstí sv. Petra zúčastnilo kromě desetitisíců poutníků z celého světa na čtyři tisíce poutníků z České republiky. Začátek a závěr audience doprovodily čtyři české sbory. Papež se k českým poutníkům po obvyklé katechezi obrátil slovy:

„Srdečně vítám poutníky z České republiky společně s kardinálem Dominikem Dukou z Prahy, arcibiskupem Janem Graubnerem z Olomouce, se všemi biskupy Čech, Moravy a Slezska a společně s představiteli veřejného života. Jste zde dnes proto, abyste si připomněli výročí kanonizace sv. Anežky České, kterou uskutečnil zde v bazilice sv. Petra před třiceti lety sv. Jan Pavel II. Kéz se sv. Anežka, kterou zde připomíná vámi přinesená socha, za vás i nadále přimlouvá. Kéz s novým nadšením žijete podle evangelia mezi tolika spoluobčany, kteří Pána Ježíše ještě neznají, a nasazujete své síly pro společné dobro. Finanční sbírka pro chudé, kterou jste uskutečnili ve jménu sv. Anežky, je toho krásným svědectvím. Láska zakrývá všechny hříchy. A pozdravuji i zpěváky, kteří zpívají tak hezky. Srdečně vám děkuji. Ať vám Pán požehná!“ V závěru audience předal biskup Jan Vokál, předseda poutního výboru, papeži dar - sochu Koruny svaté Anežky České, umělecké dílo z dílny akademického sochaře Danieľa Ignáce Trubače. Toto dílo měří 230 cm, váží téměř 400 kg. Svatému otci se socha velmi líbila a v současné době se zvažuje, kde bude umístěna.

Na podstavec sochy, na kterém je nasazena svatoanežská koruna, byly mimořádnou metodou otištěny otisky palce jak biskupů, kněží, významných osobností, ale i běžných věřících z farností.

Detail sochy Koruny svaté Anežky České

Další otisky prstů tisíců dárců byly otištěny na ruční papír z papírny z Velkých Losin a jsou uloženy ve schráně o velikosti 160 cm, která je skrytá v podstavci sochy.

Kromě sochy byl papeži Františkovi předán také finanční dar pro chudé s konečnou částkou 1,2 milionu Kč. Peníze byly vybrány během sbírky, která probíhala od 1. června až do 31. srpna 2019 na území celé ČR.

Závěr poutě v lateránské bazilice

Česká národní pouť skončila 13. Listopadu v 15 hodin mší svatou v bazilice svatého Jana v Lateránu. Bohoslužbu ke cti sv. Anežky České, v den jejího svátku, celebroid biskup litoměřický Jan Baxant, homilii pronesl biskup českobudějovický Vlastimil Kročil. Ve svém kázání se zaměřil především na téma svobody.

Tato dnešní slavnostní mše svatá končí naši národní pouť přesně na den, kdy před třiceti lety končila národní pouť, mší svatou na poděkování za svatořečení Anežky České v bazilice sv. Pavla za hradbami.

„Dodnes všichni vzpomínáme na onu atmosféru radosti, ale i očekávání. Bylo to právě v bazilice sv. Pavla, kde všichni shromáždění poutníci zřetelně uslyšeli z úst slovenského kardinála Jozefa Tomka, který předsedal slavnostní liturgii, že nebude dlouho trvat a naše země bude svobodná...“

„Můžeme si však všimnout, že onen dar svobody získaný po listopadu '89 nebyl vždy správně pochopen. Nesprávně pochopená svoboda se může stát nebezpečně. Stačí, aby si někdo začal myslet: Jsem svobodný, tudíž si mohu dělat, co se mi zlíbí.“

Biskup Kročil připomněl, že jako křesťané máme před očima varovný příběh na počátku Bible. První lidé dostali od Boha dar svobody, kde platilo jen jedno jedině omezení a tím byl Boží příkaz, který lidé nesměli přestoupit, avšak dar svobody prvních lidí byl porušen a svoboda byla zneuctěna hříchem, který člověka stále provází celými dějinami lidského rodu. Stále jako ozvěna zaznívají vábivá slova: „Budete jako bohové!“

Anežka Přemyslovna pro nás může být příkladem na cestě pravé svobody v Kristu. Je to cesta, kdy proti pýše a egoismu je stavěna zejména ctnost pokory a prostoty. „Nejvíce se Anežka zapsala do povědomí našeho národa svými skutky milosrdenství, kdy v období hladu a epidemií, pečovala o ty nejposlednější s neutuchající horlivostí a láskou. Její život byl naplněn především tichými skutky milosrdenství. Jak uvádí kronikáři, 'pro utrpení druhého měla vždy soucitný pohled, pro radost bližního sdílený úsměv',“ uvedl biskup Kročil.

Lateránská bazilika se plní poutníky k závěrečné mši svaté

Oslavy svaté Anežky v Praze

Slavnostní mši v pražské katedrále celebruje kardinál Dziwisz

V pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v sobotu 16. listopadu vyvrcholily oslavy 30 let od kanonizace sv. Anežky České a 30 let od pádu totalitního režimu v naší zemi. Slavnostní mši svatou celebroul Stanislav kardinál Dziwisz, emeritní krakovský arcibiskup a dlouholetý osobní sekretář papeže Jana Pavla II.

Slavnostní bohoslužby se účastnili čeští a moravští biskupové, apoštolský nuncius v ČR Charles D. Balvo, bývalý apoštolský nuncius v ČR Diego Causero, kněží, řeholnice a řeholníci, hosté z domova i ze zahraničí a stovky věřících, kteří přišli společně poděkovat za kanonizaci Anežky Přemyslovny před 30 lety a za dar svobody v naší zemi.

Pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka na začátku bohoslužby oznámil, že na mimořádném zasedání ČBK, které se uskutečnilo před několika dny v Římě, se čeští a moravští biskupové rozhodli připojit k Polské biskupské konferenci a společně s ní žádat Svatého otce, aby se svatý papež Jan Pavel II. stal učitelem církve a patronem Evropy.

Emeritní krakovský arcibiskup Stanislav kardinál Dziwisz ve své promluvě poděkoval za pozvání na tuto bohoslužbu: „Chtěl bych především srdečně poděkovat otci kardinálovi Dominikovi za pozvání na dnešní slavnost. Z Krakova do Prahy není daleko! Vždycky jsme si byli blízcí. Prvním patronem krakovského biskupství na wawelském vrchu je svatý Václav, mučedník, a vedle něho svatý Stanislav, biskup a mučedník. V Polsku víme, že k nám právě z Čech ve druhé polovině desátého století přišlo evangelium.“

Vzpomenul na volbu papeže Jana Pavla II., která nejen pohnula, ba dokonce otřásla základy komunistického impéria střední a východní Evropy a po 11 letech skutečně došlo k přelomovým událostem. „Pamatuji se, s jakým pohnutím a s jakou radostí jste vítali Svatého otce na české půdě, také v této katedrále, několik měsíců po kanonizaci svaté Anežky České a po takzvané sametové revoluci. Copak to nebyl opravdový zázrak...? Před třiceti lety, 12. listopadu, Svatý otec Jan Pavel II. povýšil k oltární účtce svatou Anežku Českou z rodu Přemyslovců. Po dlouhé době, neboť skromná Anežka musela čekat na svatořečení více než sedm set let. Dnes však můžeme říci, že z perspektivy minulých staletí a toho, co

se stalo před třiceti lety, Bůh zvolil ten nejlepší okamžik, aby dal českému národu tak překrásný dar, totiž patronku svobody, do níž vás uvedla tato svěťice.“

Podle kardinála Dziwisze se před třiceti lety v naší zemi uskutečnila i duchovní revoluce. „Po čtyřiceti letech vlády ideologie a systému, který v životě člověka a společnosti nedával místo Bohu, lidé pochopili, že to tak nemůže jít dál. Nelze do nekonečna budovat na písku. Je třeba stavět na skále pravdy o člověku. A tato pravda zní: člověk je Božím dítětem, stvořeným k obrazu a podobě Boha. Náš život se nekončí tady na zemi, protože jsme povoláni žít v Božím království lásky a pokoje navěky. To je horizont naší křesťanské naděje,“ dodal polský kardinál.

Dále v homilii uvedl, že během první apoštolské cesty papeže Jana Pavla II. do Polska v Hnězdně, kde je živá památka svatého Vojtěcha, si papež povšimnul mezi mnoha transparenty jednoho, který byl napsán česky: „Pamatuj Otče na své české děti. Jan Pavel II. tento nápis dvakrát přečetl a dodal příznačně: 'Papež, který v sobě nosí Vojtěchův odkaz, na tyto děti nemůže zapomenout! Ba ani my všichni, drazí bratři a sestry, kteří v sobě nosíme totéž svatovojtěšské dědictví, nemůžeme na tyto svoje bratry zapomenout!' (Homilie 3. června 1979). Svatý otec nikdy nezapomněl na české bratry a sestry a po letech mohl poděkovat spolu s vámi Bohu za dar svobody a suverenity vaší vlasti.“

„Dnes nevzpomínáme jenom na minulost. Svoboda je dar, ale také zadání pro každou a pro každého z nás. Denně musíme opatrovat svobodu ducha, svobodu našich srdcí od špatných tužeb, od hříchu i zla, jež se vkrádají do našeho osobního, rodinného i společenského života. Křesťanský život je neustálým zápasem o dobro a lásku v nás i kolem nás,“ řekl kardinál Dziwisz v závěru svého kázání.

Na konec bohoslužby udělil kardinál Dominik Duka Zlatou svatovojtěšskou medaili Arcibiskupství pražského zesnulému PhDr. Václavu Bendovi *in memoriam*, za celoživotní zápas o svobodu církve svého národa, dále Mons. Václavu Malému, pomocnému biskupu pražskému, za úsilí o svobodu církve a národa a Ing. Janu Smrčinovi za rozvoj svobodné katolické charity a prohloubení piety lidických obětí.

Podle zpráv České biskupské konference

Ministranti při oslavě 30. let svatořečení Anežky České
děti a mládež jsou nadějí církve v naší vlasti

Vděčná vzpomínka

7. prosince 2019 si připomeneme devatenácté výročí úmrtí našeho milého duchovního Otce

Rev. Maura Ladislava Poučka OSB

Narodil se 21. listopadu 1920
ve Velké Lečici u Příbrami v Čechách.

Vstoupil do benediktinského řádu, kde v arcipastvství
sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze - Břevnově
30. srpna 1941 složil řeholní sliby.

Teologii studoval na Karlově Univerzitě v Praze a od roku
1946 v Belgii, kde byl 1. srpna 1948 vysvěcen na kněze.

9 roků působil jako misionář a učitel katolických škol
v Belgickém Kongu v Africe.

Od roku 1965 působil v Chicagu v USA, kde se zapojil
nejprve do práce benediktinů v Lisle, posléze pracoval
především pro naše krajany ve farnosti sv. Prokopa v Chicagu
a nakonec ve farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Ve svém kněžském poslání byl vyhledáván
jako výborný zpovědník.

Spolu s Otcem Vojtěchem Vítem OSB se významnou
měrou podílel na vydávání krajanských novin Hlas národa
jako redaktor a korektor.

Na věčnost byl Pánem života a smrti povolán
po těžké nemoci 7. prosince 2000.

Odpočívá na klášterním hřbitově opatství sv. Prokopa v Lisle.

**Vzpomínkovou mši svatou budeme za něho
obětovat v kostele České misie v Brookfieldu
v sobotu 7. prosince 2019 v 6.30 večer.**

*Děkujeme všem, kdo si na něho
v modlitbě vzpomenou s námi.*

*Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České misie v Chicagu*

Bolestná vzpomínka

*S bolestí v srdci vzpomínáme, že před devíti roky
21. prosince odešel na věčnost náš
milovaný manžel, tatínek a přítel, pan*

MUDr. Jiří Podzamský

Narodil se 14. října 1923 v Kopanicích na Slovensku.
Lékařskou fakultu dokončil na Karlově Univerzitě v Praze.
Po roce 1948 odešel do exilu a v roce 1954 se dostal do USA. Byl
vedoucím lékařem v MacNeal Hospital v Berwynu, později
vykonával soukromou praxi. Byl člověkem šlechetného srdce,
pomáhal potřebným a nemajetné léčil zdarma.
Zemřel po těžké nemoci 21. prosince 2010 ve věku 87 let.
Odpočívá na hřbitově Woodlawn ve Forest Park, IL.

**Mši svatou za něho budeme obětovat
v neděli 15. prosince 2019 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu**

*Děkujeme všem, kdo mu s námi věnují
chvilku tiché vzpomínky v modlitbě.*

Jiřina Podzamská, manželka

Miara a Georgina Podzamská, dcery v USA
Yvonnka Čarnecká, dcera s rodinou na Slovensku
a ostatní příbuzní v USA, na Slovensku a v České republice

Vzpomínka na zemřelé

*V čase vánočním vzpomínáme na naše milé rodiče
a prarodiče, které Bůh povolal na věčnost*

Karla Tomečka

Narodil se 18. prosince 1927

Zemřel 16. prosince 2018

Boženu Tomečkovu

Narodila se 22. prosince 1931

Zemřela 27. prosince 2018

**Mši svatou za ně a zemřelou Alenu Rasochovu budeme
obětovat v neděli 22. prosince 2019 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu**

*Děkujeme všem, kdo si na ně vzpomenete
v modlitbě spolu s námi.*

Karel Tomeček, syn

Rudolf Rasocha, zeť

Monika a Simona, vnučky s rodinami
a ostatní příbuzní a přátelé

Upřímná vzpomínka

Letošního 26. prosince 2019 si připomeneme jedenácté výročí odchodu na věčnost našeho milovaného tatínka u dědečka, pana

Cyrila Příkazského

Narodil se 22. října 1917 v Lužicích u Hodonína. V době hospodářské krize se celá jejich rodina v roce 1933 vystěhovala do Argentiny. Zde se v roce 1949 oženil s Blankou, se kterou prožili 59 let šťastného manželského života. V Argentině se jim narodili synové Cyril, Josef a Václav. Cyril Příkazský se také angažoval v mnoha krajských spolcích v Argentině a organizoval ochotnická divadla. Byl činný v Československém Orlu. Na pozvání Orlů v roce 1961 přesídlil se svou rodinou z Argentiny do Chicaga. Pracoval zde jako soustružník v továrně a narodila se jim zde dcera Marie a syn Ludvík. V roce 1975 byl zvolen za starostu Chicagské jednoty Orla župy Svatováclavské a tuto funkci vykonával až do své smrti. Mimo to byl aktivním členem mnoha krajských organizací v Chicagu, angažoval se ve Sdružení československých exulantů, v Národním svazu českých katolíků, v Ústředně moravských spolcích a mnoha dalších organizacích. Dlouhá léta byl členem výboru pro organizaci Československého reprezentačního plesu, nacvičoval a režíroval česká ochotnická divadla, účinkoval v pěveckých sborech, pracoval ve fotbalovém klubu Sparta A.B.A. Chicago, organizoval mnohé zábavy, pikniky a jiné akce. Byl hluboce věřícím katolíkem, ve víře vedl celou svou rodinu, pravidelně navštěvoval naše české bohoslužby a například se angažoval v činnosti České misie v Chicagu. Na věčnost byl povolán na svátek sv. Štěpána 26. prosince 2008. Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside, IL.

Mši svatou za něho i jeho zesnulou manželku Blanku budeme obětovat v neděli 29. prosince 2019 v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem, kteří si na naše rodiče vzpomenu v modlitbě s námi.

syn Cyril Příkazský
a děti Kaz a Amy, Petr a Emily
syn Josef Příkazský s manželkou Lindou
a děti Josean a Bianca
snacha Jane Příkazský
a děti Pavel a Mark
dcera Marie Nováková s manželem Markem
syn Ludvík Příkazský se synem Mikem

Vroucí vzpomínka

na naše milé rodiče a prarodiče

Františka a Marii Minaříkovy

František Minařík se narodil 11. října 1918 v Kelníkách na Moravě.

Marie Minaříková, rozená Světinská, se narodila 13. prosince 1924 v Dolním Němčí. V roce 1943 spolu uzavřeli manželský sňatek. Po komunistickém puči v únoru 1948 odešli i s dcerou Mařenkou přes Rakousko a Západní Německo do USA, kam se dostali v roce 1952.

Žili nejprve v New Yorku později přesídlili do Chicaga, kde se jim narodila druhá dcera Anička.

Nejprve v Chicagu a později v Ciceru měli známé pekařství.

Obětavě po celý život pomáhali našim exulantům a všem potřebným lidem v jakékoli nouzi.

Aktivně pracovali v mnoha krajských organizacích, především ve Sdružení československých exulantů v Chicagu, v Ústředně Moravských Spolcích, v Československém Orlu v exilu a mnoha dalších. Byli též štědrými podporovateli katolické církve a českých farností v oblasti Chicaga.

František Minařík byl povolán na věčnost 26. března 1998

Marie Minaříková zemřela 7. ledna 2011

Oba jsou pochováni v mauzoleu

hřbitova Panny Marie Královny nebe v Hillside.

Vzpomínkovou mši svatou za Františka Minaříka a jeho manželku Marii Minaříkovu a její bratry Fr. Ludvíka Světinského a Josefa Světinského a rodiče Světinských budeme obětovat v neděli 15. března v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu

Děkujeme všem, kteří si na naše drahé zesnulé vzpomenu v modlitbě spolu s námi.

Marie Dolson, dcera
s manželem Richardem
Anna Minaříková - Vukson
s manželem Michaelem
Colin Kortanek, vnuk s manželkou Jessikou
Justin Kortanek, vnuk s manželkou Kathii
Sofia a Emma Kortanek, právnučata

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

v České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje

9415 Rochester Avenue, Brookfield, Illinois 60513

Půlnoční mše svatá

Na Štědrý večer v úterý 24. prosince 2019

4.30 PM SLOVENSKÁ VIANOČNÁ svätá omša

10.00 PM PŮLNOČNÍ ČESKÁ mše svatá

české a slovenské koledy se budou hrát a zpívat již od 9.00 PM

Mše sv. na Kristovo narození

Ve středu 25. prosince 2019

9.00 AM slovenská svätá omša

11.00 AM česká mše svatá

Další bohoslužby

26. prosince – sv. Štěpána

9.00 AM slovenská svätá omša

6.00 PM česká mše svatá

27. prosince – 7.00 PM slovenská svätá omša

28. prosince – sv. Rodiny 6.30 PM

29. prosince – sv. Rodiny

9.00 AM slovenská svätá omša

(obnova manželských sľubov)

11.00 AM česká mše svatá

30. prosince – 6.00 PM česká mše svatá

31. prosince – sv. Silvestra 5.00 PM slovenská svätá omša

Večer Silvestrovské posezení v klubu misie

od 11.00 do 12.00 hod. večer NOČNÍ ADORACE česky

1. ledna 2020 – Matky Boží Panny Marie

9.00 AM slovenská svätá omša

11.00 AM česká mše svatá

4. ledna 2020 – Zjevení Páně – Tři králů 6.30 PM

5. ledna 2020 – Zjevení Páně – Tři králů

9.00 AM slovenská svätá omša

11.00 AM česká mše svatá

Příležitost ke svaté zpovědi vždy hodinu před mší svatou.

K svatému přijímání může přistoupit jen ten, kdo se očistil od hříchů.

Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 - 1050

**Česká misie Vás
srdečně zve na**

TŘÍKRÁLOVÉ ODPOLEDNE

v Klubu České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

**v neděli 5. ledna 2020
od 12.00 v poledne oběd
od 1.30 odpoledne program**

**K poslechu, zpěvu i tanci
zahrají vánoční koledy,
populární melodie a lidové písně**

**Cimbálová muzika,
skupina Borůvky
a další hosté**

Budou připravena výborná
česká jídla, domácí pečivo,
točené plzeňské pivo a
nápoje všeho druhu.

Vstupné dobrovolné.

Informace Mons. Dušan Hladík:

Telefon: (708) 255 - 5117

Mobil: (708) 533 - 1050

Srdečné blahopřání

**25. prosince 2019 oslaví
naš milý přítel a
dlouholetý viceprezident
České misie**

Christian Křima
80. narozeniny

Zakládajícímu členovi České misie v Chicagu a
našemu nejobětavějšímu spolupracovníkovi upřímně
děkujeme za každodenní neúnavnou práci pro naši misi,
za společenství modlitby při mších svatých a pobožnostech,
za jednání s úřady, zařizování všemožných věcí,
zajišťování nákupů, pomoc při expedici Hlasů národa,
za službu misijního řidiče, velkou hmotnou podporu
naší misie a mnoho a mnoho dalšího.
Kéž Vám všechno, co pro naše krajské společenství
děláte, dobrotivý Bůh mnohonásobně odmění.

**Hojnost Božího požehnání,
sílu ke statečnému boji s nemocemi,
stálý životní optimismus
a všechny potřebné milosti
Vám v modlitbách vyprošují
a do mnohých dalších let
vše nejlepší ze srdce přejí**

*Mons. Dušan Hladík
Fr. Vojtěch Dvouletý
Fr. Stanislav Bindas
a přátelé z České misie v Chicagu*

*Ježíšku náš drahý,
nezapomeň,
že jsi Jezulátko z Prahy,
nezapomeň,
že jsme dítky Tvoji Matky,
necht' nás rozechřeje
úsměv její sladký!*

**Všem lidem dobré vůle
Boží požehnání**

vyprošuje

Karel J. Chrobák s dětmi a vnoučaty

*radostné vánoce šťastný nový Rok
přeje*

Zdeněk Nerada s rodinou

**Radostné svátky vánoční
a požehnaný nový rok 2020
svým přátelům a známým přeje**

Alice Vedralova s rodinou

***Hojnost Božího požehnání
a stálého zdraví
všem členům a příznivcům
vyprošuje do celého roku 2020***

**Distriktní svaz českých katolíků
v Clevelandu**

**Rev. Josef Callahan, kaplan
Josef Kocáb, předseda**

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2020
Merry Christmas
and happy New Year 2020 from

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Theresa Aveni, President

We wish a very Blessed Christmas and
 Happy New Year to all our friends
 Všem našim přátelům přejeme
 milostiplné svátky Kristova narození
 a šťastný nový rok 2020

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

In association with

Conboy's Westchester Funeral Home

10501 W. Cermak Rd., Westchester, IL 60154

Direct Line: (773) 910 – 3400

Chapel: (708) 562 – 5900

e-mail: marikbaken@sbcglobal.net

Veselé Vánoce a
šťastný nový rok 2020

přeje všem přátelům

SPARTA A. B. A.

Požehnané prožití svátků vánočních
a radostný a úspěšný nový rok 2020
všem krajanům po celém světě

přeje a vyprošuje
 od Pacifiku z Kanady
 Čech jazykem a Moravan srdcem

John Novotný

*Veselé Vánoce a
mnoho štěstí a
zdraví v novém
roce 2020
všem přátelům
přeje*

**George Boleslav
Rudolf Boleslav
s manželkou Sharon
a synové Garrett a Brent**

HLASY NÁRODA

*Máte již zaplacené předplatné
na rok 2020?*

**Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou
je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí**

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD

USA na rok – poštou 1. třída:

30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD

Kanada na rok letecky:

30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD

(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)

Ostatní cizina na rok letecky:

30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD

Šeky pište pouze na: Czech Mission

Naše adresa:

Czech Mission

9415 Rochester Ave.

Brookfield, IL 60513

Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasy národa svým známým!

CENTRO
VELEHRAD

Český dům pro poutníky v Římě

**Vás srdečně zve
v novém roce 2020
k návštěvě Věčného města
a k setkání se
Svatým otcem Františkem.**

**Přejeme Vám i Vaším rodinám
radostné Vánoce a
u jeslíček Kristových
v bazilice Panny Marie sněžné
Vám vyprošujeme Boží pomoc
a požehnání pro celý příští rok.**

P. Hynek Šmerda, ředitel

**V opraveném poutním domě nabízíme ubytování a
další služby pro jednotlivce a skupiny poutníků.**

**Dům se nachází 10 minut pěšky od Vatikánu,
autobusové a vlakové spojení je po celém Římě.**

Cena za osobu a noc se snídaní je od 30 €,

**Via delle Fornaci, 200, 00165 Roma, Italia
Tel: + 39 06 636 256 nebo + 420 577 440 070
www.velehrad.it**

DĚTEM

O biskupu svatém Mikulášovi

Narodil se koncem 3. století v Patrasu (dnešní Řecko). Když mu umřeli rodiče, rozdal svůj majetek chudým.	Vydal se do světa. Chtl poznat zemi Pána Ježíše – Palestinu.	Na zpáteční cestě se stavil v Myře (dnešní Turecko.)	Právě se zde sešli lidé, aby zvolili – jak bylo tehdy zvykem – nového biskupa.
Mikuláš nic netušil. Udělal to, co dělal každý den časné ráno.	Lidé měli velkou radost, že jim Bůh takto poslal nového biskupa.	A tak se stal Mikuláš biskupem z Myry.	Pomáhal všem potřebným. Nejraději to dělal tajně, aby ho nemohli chválit. Zachránil například chudého otce s třemi dcerami.
Vypráví se, že jednou vypukl v městě tak velký hlad, že lidé umírali. Obraceli se s důvěrou na svého biskupa.	Mikuláš uviděl na obzoru loď.	Ujistil kapitána, že i když vyloží ve městě obilí, nic mu neubude.	A skutečně: v císařském přístavu nechyběl ani jeden pytel!
	A JEŠTĚ VYKONAL MNOHO DOBRÉHO KE SLÁVĚ BOŽÍ.		
Lidé byli zachráněni od hladu, a ještě zbylo obilí na zasetí v příštím roce.	Je to zapsáno v mnoha legendách.	Brzy po jeho smrti se lidé modlili u jeho hrobu a uctívali ho jako svatého. Dnes jsou mu zasvěceny kostely po celém světě.	Na památku jeho štědrosti si ještě dnes o svátku sv. Mikuláše lidé dávají dary.

Návod i pro Tebe

S Karlem jsem pracoval v jedné stavební firmě. Je ten typ člověka, kterého rádi potkáváme. Má stále dobrou náladu a vždy umí říci něco pozitivního. Vždy uměl lidi motivovat. Když měl některý z kolegů špatný den, Karel mu vždy uměl ukázat kladnou stránku celé věci, změnit jeho postoj, pohled na danou situaci. Slovem - dodal každému energii a chuť řešit a poprat se s problémem.

Na otázku: "Jak se máš", měl oblíbenou odpověď: "Kdybych se měl jen o chlup líp, byl bych už dvojče."

Byl jsem velmi zvědavý, jak to dokáže, jak je to možné. A tak, když se mi jednou naskytla příležitost, zeptal jsem se ho na to: "Jen se nepřetvařuj, nemůžeš být snad dobře naladěný stále celý den, každý den, celý čas! Jak to děláš?"

Karel mi na to zajímavě odpověděl: "Každé ráno když vstanu, tak si řeknu, že mám na výběr dvě možnosti. Buď budu mít dobrou náladu, nebo si mohu vybrat tu špatnou. No a já si vždy vyberu raději tu dobrou. A vždy, když se mi přihodí něco špatného, mohu si vybrat, že budu obětí, anebo si mohu vybrat možnost, že se z toho poučím. A já si vždy vyberu tu možnost poučit se z toho. Vždy, když někdo ke mně přijde a stěžuje si, mohu si vybrat - buď přijmout jeho neštěstí, anebo se snažit pomoci mu najít nějakou kladnou stránku života. A já si vybírám vždy tu druhou možnost - hledám spolu s ním ten důvod, pro který se vyplatí bojovat a žít dál. Hledám tu kladnou stránku života."

"No, to ale není vždy tak jednoduché!" protestoval jsem.

Hodně jsem přemýšlel o tom, co říkal Karel.

Krátce potom, co jsem odešel pryč z té stavební firmy, začal jsem podnikat sám. I když jsme se s Karlem už nevidali, často jsem o něm přemýšlel, když jsem se dostával do problémových situací, když jsem si "vybíral", jak budu žít svůj život, namísto toho, abych jen bezhlavě reagoval na konkrétní situaci.

Za několik roků potom jsem slyšel, že Karel měl vážnou nehodu, když spadl z dvacetimetrové výšky. Po 18 hodinové operaci a dlouhých týdnech na lůžku ho nakonec pustili domů se zadrátovanou páteří.

Setkal jsem se s ním asi půl roku po té nehodě. Když jsem se ho zeptal, jak se má, odpověděl:

"Kdybych se měl jen o chlup líp, byl bych už dvojče. Chceš vidět moje jizvy?"

To jsem odmítl, ale zeptal jsem se ho, co se mu přehnal hlavou, když dopadl tehdy na zem.

"První věc, která mi přeběhla hlavou byla, že chci vidět a těším se na děťátko, protože manželka měla zanedlouho родit," odpověděl Karel. "A hned potom, jsem si uvědomil, že mám dvě možnosti: Mohl jsem si vybrat život, anebo smrt. Tak jsem si vybral. Život."

"A neměl jsi strach? Neztratil jsi vědomí?" ptal jsem se ho.

Karel odpověděl: "Záchranáři byli skvělí. Stále mi opakovali, že to bude dobré. Ale když mě přivezli do nemocnice a uviděl jsem hrůzu na tvářích doktorů a sestřiček, skutečně jsem se polekal. V jejich očích jsem četl - toto je mrtvý člověk. Uvědomil jsem si, že musím něco udělat."

A co jsi udělal?", ptám se ho.

No, byla tam silná nemotorná sestřička, která na mně řvala, zda jsem na něco alergický. "ANO", odpověděl jsem. Lékaři i sestřičky zpozorněli a čekali na moji odpověď. Zhluboka jsem se nadechl a zakřičel jsem: "Na vážné ksichty!"

Když se dosmáli, řekl jsem jim: "Rozhodl jsem se, že budu žít. Operujte mě jako živého, ne jako mrtvolu!"

Karel přežil nejen díky mistrovství chirurgů, ale i díky svému úžasnému přístupu k životu. Od něho jsem se naučil, že každý den máme možnost žít naplno.

Co prožíváš, to chceš.

Co chceš, to prožíváš.

Není důležité, co se děje, ale jak to člověk přijme - to rozhoduje o všem. Jak přijme to dobré, ale i to špatné, co se nikomu z nás nevyhne.

Proto se netrap, co bude zítra, zítřek ať se o sebe postará sám. Každý den přináší dost starostí i bez toho. Kromě toho, dnes je ten den, kvůli kterému ses trápil už včera.

*Redakci zaslal Vladimír Sádlik,
Kuřim, Česká republika*

In memoriam Josefa Hasila

legendární „Král Šumavy“ byl povolán na věčnost

Josef Hasil jako příslušník SNB před rokem 1949

V pátek dne 15. listopadu 2019 ve věku požehnaných 95 let tiše zemřel známý protikomunistický odbojář Josef Hasil. Tento někdejší pohraničník na přelomu 40. a 50. let 20. století pomohl desítkám našich lidí přes hranici československého státu na Západ. V odboji pokračoval i přes perzekuce jeho rodinných příslušníků komunistickým režimem. Pracoval přitom ve vysokém a nepřetržitém ohrožení svého vlastního života. Ani vězení, kam ho komunistický režim poslal, ho nezastavilo. Dne 28. října roku 2001 mu prezident České republiky Václav Havel udělil medaili Za hrdinství.

Narodil se dne 8. února 1924 v chudé rodině v Zábrdí na Šumavě. Pocházel z osmi dětí. Vyučil se kolářem. Odvahu postavit se totalitě projevil už během 2. světové války. Tehdy utekl z nuceného pracovního nasazení v Německu, v Čechách se pak skrýval a dělal spojku partyzánům. Po skončení 2. světové války nastoupil k pohraniční strážci Sboru národní bezpečnosti (zkr. SNB). V uniformě pohraniční strážce chránil československou západní hranici. Po komunistickém převratu v únoru 1948 a po záhadné smrti ministra

Jana Masaryka začal pomáhat lidem perzekuovaným novým totalitním režimem. Pomáhal jim při útěcích přes státní hranici do svobodného světa. Po převodu skupiny exulantů 20. října 1948, kdy jeho kolega byl zadržen a on unikl bavorské hlídce, se vyčerpan vrací přes hranice domů a žádá na jedné samotě o vodu. Zde je však udán a zatčen. Později byl souzen smutně proslulým prokurátorem Karlem Vašem. Ten ho poslal na 9 let do vězení. Přibližně po půl roce se Josefu Hasilovi podařilo z lágru a dolů v Dolním Jiřetíně uprchnout.

Ani to, že jen se štěstím unikl trestu, Krále Šumavy Josefa Hasila neodradilo. Znovu přešel západní hranici a v Německu vstoupil do služeb americké zpravodajské služby CIC, později CIA. Stal se agentem - chodcem, přičemž znovu převáděl naše lidi na Západ. Současně také dodával odbojovým pracovníkům v Československu radiové vysílačky a další konspirativní materiál. Díky znalosti terénu a výtečnému zraku a sluchu se Josefu Hasilovi dařilo hranice přecházet nepozorovaně. Přesto se několikrát dostal do přestřelky. V jedné z nich zemřel mladý československý pohraničník. Tuto příhodu líčí bývalý ministr Daniel Herman, který se teprve až v časech svobody setkal s Josefem Hasilem, takto:

Jedné noci v prosinci roku 1949 převáděl Josef Hasil skupinu našich lidí přes hranice. Tu si všiml, že jejich stopu v čerstvě napadaném sněhu zachytili pohraničníci. Bylo jasné, že bude následovat tvrdý střet. Josef Hasil byl věřícím člověkem. Před každou cestou přes hranici se modlil, aby vše dobře dopadlo. Zabít někoho nebylo pro něho jednoduché, nebyl zabijákem. V první chvíli ho napadlo, že by se snad s pohraničníky nějak domluvil. Jeden muž z prchající skupiny mu ale řekl, že je snad blázen, že tohle je přece skutečná válka. Když jeden z pronásledovatelů po skupině uprchlíků začal střilet ze samopalu, Josef Hasil si uvědomil, že má odpovědnost za život lidí, které převádí. Začal střilet také. Když střelba utichla, museli všichni rychle pryč, protože státní hranice byla ještě daleko. Útěk se uprchlíkům zdařil. Jeden z jejich pronásledovatelů však zůstal ležet mrtvý, druhý byl těžce raněn. Až do konce svého života se Josef Hasil zabýval otázkou, jestli použití zbraně bylo jedinou možností, jak se z té nebezpečné situace dostat. Smrt pohraničníka ho po léta trápila.

V další přestřelce dne 13. září 1950 v blízkosti státní hranice zahynul Hasilův bratr Bohumil, který také často pomáhal lidem za hranice a pak se vracíval domů do Československa. Tenkrát šli společně. Bohumil chtěl do Německa převést svého synka, kterému bylo sotva několik měsíců. Josef Hasil o tom řekl: „Bohužel jsme padli do léčky. Netušili jsme, že v německé centrále je komunistický agent, který cestu prozradil, a tak na nás už čekali. Bratr dostal 9 zásahů

ze samopalu a byl na místě mrtev. Já jsem byl asi o 50 metrů dál. Střílel jsem tím směrem, ale nikoho jsem neviděl, a tak jsem mu nemohl pomoci. Doufal jsem, že se vrátí, ale už se nevrátil.“

Josef Hasil v letech 1949–1952 vybudoval, především v jižních Čechách, rozsáhlou síť stovek spolupracovníků a informátorů. „S převáděním přes hranici jsem skončil teprve, až když komunisté v roce 1953 začali podél hranice natahovat ostnaté dráty. Potom jsem už nemohl převádět“ říká Josef Hasil.

V roce 1953 se Josef Hasil vrátil do Německa, téhož roku pak odcestoval do USA. CIA ho už nepotřebovala, proto si postupně našel několik zaměstnání až byl nakonec přijat do automobilky General Motors, kde až do svého odchodu do důchodu, pracoval jako dřevomodelář. Svoje vazby s domovem nikdy nepřetrhl. Situaci doma stále sledoval a hodnotil. Většinu svého života trávil v chicagském Berwynu, v kruhu svých krajanů.

V roce 1974 uzavřel manželství s Eliškou Pavlíkovou, když zemřel její první manžel. Josef Hasil, dobrý přítel jejich rodiny, se pak stal pro Elišku věrným manželem a druhým otcem jejich tří dcer Jean, Lindy a Joanne a laskavým dědečkem jejich 7 vnoučat a 12 pravnoučat. Spolu též prožili velkou bolest, když nejstarší dcera Joanne předčasně podlehla zákeřné nemoci.

Hasilovi se též aktivně zapojovali do života mnoha krajanských organizací v Chicagu i amerického politického života. V jejich domě nacházeli často přístřeší mnozí návštěvníci z celé Ameriky i ze staré vlasti.

Do Československa se Josef Hasil mohl podívat teprve až po sametové revoluci. Svou rodnou zemi navštívil spolu s Eliškou v roce 1990 a tehdy se poprvé setkal se svým 40letým synem Josefem Vávrou, narozeným roku 1949. Vrátil se zpět do Chicaga, natrvalo žít v zemi svých předků si už netroufal, i když republiku ještě několikrát navštívil.

Josef Hasil byl po celý život zbožným a horlivým katolíkem. Často se ve vzpomínkách vracel k tragickým událostem jeho odbojové činnosti, se slzami v očích litoval případu, kdy snad jeho rukou zahynul jeden z pohraničnicků, a za svoje lidská pochybení konal upřímné pokání. Se svou ženou nechyběli nikdy na české nedělní mši svatě v České misii v Ciccu a později v novém českém kostele v Brookfieldu, účastnili se každou středu setkání seniorů v Klubu misie, byli štědrými podporovateli církve a České misie zvlášť. Velmi bolestně nesl Josef Hasil ztrátu své manželky, která byla povolána na věčnost 17. dubna 2015. Útěchou mu byl kruh rodiny a přátel. V jeho stáří a nemoci se o něj pečlivě starala pečovatelka Hana. Do posledka toužil, přijít do kostela na mši svatou, byť to bylo s dopomocí a na kolečkové židli. S hlubokou vírou přijímal Tělo Páně, o prvních pátcích si konával pravidelnou duchovní obnovu, opakovaně byl posilován svátostí nemocných. Jeho srdce tiše dotlouklo na nemocničním lůžku 15. listopadu 2019 v noci.

Pohřeb zehem byl privátní.

Josef Hasil v České misii 2018

S Josefem Hasilem jsme se rozloučili při mši svatě v kostele České katolické misie v Brookfieldu v pondělí 25. listopadu dopoledne. Vedle rozvětvené rodiny se přišla rozloučit i početná krajanská veřejnost. Smuteční projevy přednesly vnučky zesnulého Julie Hodek a Amy Siler. Za Českou republiku se rozloučil generální konzul v Chicagu Ing. Jaroslav Kantůrek, vzpomínku a poděkování zaslali rodáci ze Šumavy ze Sušice. Chráněná schola zazpívala dojemnou píseň Na krásné Šumavě kolébka má stála a zádušní mši svatou celebroidali Mons. Dušan Hladík a Fr. Vojtěch Dvouletý. V promluvě kazatel přirovnal životní cestu Josefa Hasila k osobní cestě křížové, kterou následoval Ježíše Krista, kdy trnová koruna jeho obětí byla po dobrém boji vyměněna za korunu slávy, kterou mu odevzdal Spravedlivý soudce, ale Josef, který ačkoli byl králem nazýván, se sám za krále nikdy nepovažoval, po vzoru čtyřiaadvaceti starců z úchvatné scény Zjevení Božího strážní v nebi, sundává tuto korunu z hlavy, aby ji položil k nohám jediného Krále celého univerza, neboť jen Jemu patří čest a sláva a On bude kralovat na věky věků.

Popel Josefa Hasila i jeho manželky Elišky budou uloženy na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside na předměstí Chicga.

***Všem, kdo se přišli s Josefem Hasilem rozloučit
a vzpomenou si na něho v modlitbě,
upřímně děkujeme.***

**Josef Vávra, syn v České republice
Jean Hodek, dcera s rodinou
Linda Bueghly, dcera s rodinou
rodina po zesulé dceři Joanne Ebeling
poslední žijící sestra Anežka v Čechách
a ostatní příbuzní v České republice a v USA**

Na cestě za hvězdou

To je blázelec, co?

Vánoce jsou jedno z nejkrásnějších období, doby očekávání příchodu Ježíše Krista do světa, v němž žijeme, ale také do srdce každého z nás. Vybavuje se mi příhoda, jíž jsem byl před lety svědkem...

V jednom z večerů končícího adventu jsem šel přes Brno na smlouvané setkání. Míjel jsem ozářené obchody, slyšel prolínající se směs koledí, potkával mnoho spěchajících lidí. Všude vrcholil předvánoční shon. V místě velké tlačenice jsem se stal svědkem setkání dvou žen. Obě vláčely nákupní tašky a jedna říká druhé: „To je blázelec, co? Jsem zvědavá, jak to letos všechno stihnu.“ Druhá přitakala slovy: „Už aby to konečně bylo všechno za námi.“ Obě souhlasně pokyvovaly hlavou a já jsem zbytek cesty přemýšlel o vykradených Vánocích, ze kterých zbyla nepodstatná slupka hmotného blaha, shon, starosti a touha mít to za sebou.

Každý rok přemýšlím o předvánočním setkání jiných dvou žen ze začátku našeho letopočtu v judské vesničce Ain Karim, o jejich štěstí a nevyslovitelné radosti z toho, čím je obdaroval Bůh, a o jejich těšení se na to velké, čím je vlastně teprve obdaruje.

Přemýšlím, co vlastně znamenají Vánoce pro dnešního člověka, a znovu objevuji krásu adventu jako potřebné doby přípravy na svátky. Času, kdy zažijí, že někdo velmi bohatý mně dal to nejcennější, co měl. Svou lásku, pochopení a odpuštění, abych z toho zase mohl rozdávat dál. Boží láska, která k nám přichází v narozeném betlémském dítěti, se

stává středem křesťanských Vánoc, na které se každoročně těším. — Jenže kolik lidí to tak chápe a kolik se jich těší právě na toto?

A tak se ptám: Jsme skutečně připraveni na Vánoce? Nemyslím, jestli máme uklizeno, upečeno, navařeno, nasmaženo, nakoupeno, zabaleno, omašleno, odesláno, vyřizeno, i když ani tuto stránku Vánoc nechci zavrhnout a podceňovat. Ale jsme připraveni na to, kvůli čemu se to všechno děje? Podle toho také prožijeme Vánoce buď radostné a požehnané, nebo jiné.

Přeji vám ty požehnané.

Pod obalem

Když jsem se jednou před vánočními svátky díval do novin, časopisů, na internet a sledoval televizní noviny, musím uznat, že se tématu „Vánoce“ věnovaly pečlivě. Dozvěděl jsem se, jaké dárky a za kolik jsou zrovna v kursu, jaké jsou vánoční zvyky, v časopisech jsem viděl množství lákavě vypadajících pokrmů a receptů, jak je zhotovit. Po Vánocích se redaktoři na stejných stránkách věnovali tomu, jak zhubnout, ale to sem dnes nepatří. Přesto bylo téměř všechno zaměřeno na vnější stránku, dalo by se říci na obal, do kterého jsou vánoční svátky zabaleny. Nejsem zarytým bojovníkem proti vnější stránce svátků. Spíš mně vadí nepoměr mezi vnitřním a vnějším a vím, že nejsem sám. Do kostela se na Vánoce chodí i proto, že hodně lidí cítí, že ten obal, tedy ta vnější stránka Vánoc jaksi není všechno. Cítíte to také tak?

Co je pod obalem, který může být obrazně řečeno ze zlata nebo z obyčejného papíru? Co brání tomu, aby se z toho všeho nestal jen nějaký sentimentálně obchodnický jarmark? - Tedy spousta shánění a starostí a pak několik okamžiků radosti a vděčnosti v očích dětí a dalších obdarovaných. Nebo třeba i jejich zklamání. - Nikdy jste to nezažili? Co tedy vlastně tvoří podstatu Vánoc?

Podstatou křesťanských Vánoc je nesmírně intenzivní poselství o Bohu a jeho vztahu k člověku prostřednictvím události, která se stala před dvěma tisíci lety v judském Betlémě, události, kterou vidíme znázorněnou tak často, že její poselství už ani nevnímáme. A přesto toužíme tomuto poselství porozumět, protože cítíme, že může mít pro nás život větší hodnotu než všechny dary, které jsme před chvílí dostali. Tím poselstvím je: Bůh těma rád. Proto ti posílá svého Syna.

Evangelium popisuje samu událost, kdy Bůh v osobě Ježíše Krista vstupuje do našeho času a prostoru. Stojíme před určitým tajemstvím patřícím k člověku i k celému lidství. Klíčem k poodhrnování závoje tohoto tajemství je a zůstane víra. Měli bychom všichni prosit: Pane, dej nám více víry, aby ti i naše prázdné ruce byly k dispozici.

Prázdné ruce

V noci, kdy se Ježíš narodil, přinesli andělé radostnou zvěst o narození dlouho očekávaného Spasitele pastýřům. Všichni jej chtěli vidět, poklonit se mu a přinést nějaký dar. Mezi nimi byl ale jeden pastýř, který neměl vůbec nic, co by někomu tak vznesenému mohl nabídnout. Ostatnímu říkali: „Pojď s námi do Betléma,“ ale on se bránil a říkal: „Nemohu jít s vámi, protože se nesluší, abych se tam objevil s prázdnýma rukama.“ Nakonec se ostatním podařilo jej přesvědčit, a tak se s nimi vydal k jeskyni, kde měla Maria v náručí tak dlouho očekávané děťátko, a usmívala se, když viděla víru a štedrost těch, kdo mu chtěli dát, co měli. V té chvíli si povšimla pastýře, který neměl nic a stál v zadu s holýma rukama. Pokynula mu, aby k ní přišel. On šel, ale cítil se velmi nesvůj. Maria mu ale položila do náruče malého Ježíška, protože potřebovala mít volné ruce, aby mohla přijímat dary ostatních.

A tak se prázdné ruce ukázaly být tou nejlepší dispozicí k přijetí největšího možného obdarování.

Vánoční příběh je jen jeden

Štědrý večer je jeden z nejkrásnějších dní roku. Scházíme se na půlnočních bohoslužbách, protože cítíme, že štědrovečerní večere a dárky pod stromečkem nejsou všechno. Co jsou vlastně Vánoce a jejich tajemný příběh? Když si zadáte ve vyhledávací na internetu slova vánoční příběh, objeví se vám stovky stran a téměř pět set tisíc nejrozličnějších a nejroztodivnějších odkazů. Když si zadáte anglický ekvivalent, tedy Christmas Story, bude odkazů přes milion. Pod slova vánoční příběh se schovávají různé reklamy, nabídky, osobní příběhy, vzpomínky. Seznam, Google, Wikipedia, Facebook, You Tube, komunikační prostředky dnešní doby, nabízejí narození Ježíše s řadou variant, které hledají odpověď na otázku, jak by se tehdejší události v Betlémě asi odehrály v dnešní době.

Přesto je Vánoční příběh jen jeden.

Vánoční pohádka

K Vánocům patří pohádky. A jednu, kterou jsem slyšel před mnoha lety, bych vám rád vyprávěl. Bude O zlém vlkovi. Představte si noc, kdy se narodil Pán Ježíš. A přenesme se do jedné vzdálené země. K pastýřům. Pastýři měli své ovečky a s láskou se o ně starali. V jejich blízkosti žil ale také zlý a úskočný vlk. Když pastýři jen trochu nedávali pozor, tak některou z oveček chytil a roztrhal. Pastýři se ho báli a vždycky po něm házeli kamení, aby ho zahnal.

Jednoho večera se stalo něco zvláštního. Pastýři slyšeli, že se ve městě Betlémě narodil Pán Ježíš, a řekli si, že se na něj půjdou podívat. Vlk se zaradoval - nikdo nebude hlídat stádo, nikdo mne nebude zahánět, to bude krása, to si naloupím, to se nažeru! Ale za chvíli ho přemohla zvědavost: to pastýři ještě nikdy neudělali, aby takhle odešli pryč. To se musím jít podívat, co je pro ně tak důležité. A tak se za nimi plížil, schovával se za keři, aby ho neviděli, až se dostal ke stáji, kde byla jeskyňka a v ní Panna Maria, svatý Josef a v jesličkách byl položený Ježíšek. Vlk tiše stál a díval se, co se bude dít. Viděl, jak se pastýři radují, a pomyslel si, že počká, až odejdou a podívá se víc zblízka, aby mu nic neuteklo. Pastýři po chvíli opravdu odešli a kolem se rozhostila tichá noc a nebeský klid. Tak velký klid, že se Panně Marii i svatému Josefovi začaly zavírat oči. Ted' je ta správná chvíle, řekl si vlk. Ted' je všechno sežeru. A začnu od toho nejmenšího. Vlk se krok za krokem plížil k jesličkám. Opatrně a tiše, aby nezpůsobil nějaký šramot. Už byl jen kousek od jesliček, chystal se skočit a - vtom se na něj Pán Ježíš podíval. A usmál se. To se vlkovi ještě nikdy nestalo, že by se na něho někdo usmál. A co víc - Ježíš jej pohládl! To se mu teprve nikdy nestalo, protože všichni na něj vždycky jen nadávali nebo po něm házeli kamení.

A pak se stalo ještě něco: Když se na něj Ježíš usmál a když ho pohládl, praskla vlkovi kůže a z té vlčí kůže vylezl člověk. Takový, jakého Bůh chtěl mít. A člověk začal chválit Boha a děkovat mu za to, že ho svou láskou proměnil.

A to je konec pohádky.

Kdo jí porozuměl, ten ví, o čem jsou Vánoce.

Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský

Český právník Vám radí (2)

4. Vlastním v České republice nemovitosti. V katastru nemovitostí je u mě osoby ale zapsaná jiná adresa, než na které se zdržuji. Jak mám postupovat?

Mít v katastru nemovitostí uvedenou adresu, na které se reálně zdržujete a jste k zastihnutí, je velmi důležité hlavně pro Vás. Z důvodu, že katastr nemovitostí informuje vlastníky nemovitostí o všech probíhajících řízeních, která se týkají jejich nemovitostí, zejména pak o převodu vlastnického práva k nemovitosti.

Za zákona musí katastr vyznačit při nakládání s nemovitostí tzv. plombu, která musí být vyznačena po dobu 20 dnů od odeslání informace o vyznačení plomby. Během této doby informuje katastr vlastníky o probíhajícím řízení. Účelem zaslání informace o probíhajícím řízení je zamezení nakládání s nemovitostí bez vědomí vlastníka. Tak aby někdo například neomezil či nepřevedl Vaše vlastnické právo.

Adresu lze katastrálnímu úřadu oznámit pomocí formuláře dostupného na webových stránkách katastrálního úřadu. Doporučuji tak učinit s ověřeným podpisem z našeho velvyslanectví, popřípadě konzulátu. Další možnost je ověřit si podpis u Vašeho notáře na listině, zároveň musíte tuto listinu opatřit tzv. Apostilou na Secretary of State, pod který ověřující notář spadá.

5. Vlastním v České republice nemovitosti. V nedávné době jsem se v USA vdala a změnila jsem tak jméno. Jak o tom mohu vyrozumět katastr nemovitostí v České republice, aby změnu zaznamenal?

Je třeba zaslat na katastrální úřad formulář, ohlašující změnu jména, společně s oddací listem.

Oddací list by měl být opatřen úředním překladem do českého jazyka a také tzv. Apostilou ve státě, kde byl tento doklad vystaven, u států, které jsou členem Haagské úmluvy o Apostile. (USA jsou součástí této úmluvy). Pokud by nebyly, dokumenty by musely být superlegalizovány. To se týká například osob, které byly oddány v Kanadě.

Dále je vhodné, aby byl podpis na žádosti-formuláři úředně ověřen. Doporučuji tak učinit s ověřeným podpisem z našeho Českého velvyslanectví, popřípadě konzulátu ve státě kde se zdržujete. Další možnost je ověřit si podpis u Vašeho notáře na listině, zároveň musíte tuto listinu opatřit tzv. Apostilou na Secretary of State pod který ověřující notář spadá.

Formuláře jsou dostupné na webových stránkách katastrálního úřadu. Pokud byste si nevěděli rady, doporučuji kontaktovat někoho, kdo problematice rozumí (např. advokáta), který Vám s vytvořením i podáním žádosti pomůže, tak aby obsahovala vše potřebné.

6. Přišel mi dopis od energetické společnosti, že chce zřídit věcné břemeno k mé nemovitosti, kvůli rozvodům energie. Je to běžné? Musím s tím souhlasit?

Provozovatel přenosové soustavy má v souladu se zákonem o vyvlastnění - zákonem o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě právo zřízovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení přenosové soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umisťovat v nich vedení. Je ale povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely, a to smluvně s vlastníkem nemovitosti. V případě, že vlastník není znám nebo určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zákona o vyvlastnění, vydá příslušný vyvlastňovací úřad na návrh provozovatele přenosové soustavy rozhodnutí o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části.

S provozovatelem přenosové soustavy tedy můžete zahájit jednání o uzavření smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě, nebudou-li Vám však navržené smluvní podmínky vyhovovat. Provozovatel přenosové soustavy má ale možnost, i přes Váš nesouhlas, v ojedinělých případech požádat o vyvlastnění, a to na základě toho, že veřejný zájem převyšuje nad Vaším majetkovým právem.

Pokud tedy z nějakého důvodu nesouhlasíte s podmínkami či s umístěním zařízení provozovatele přenosové soustavy na Vaši nemovitost je třeba aktivně vyjednávat, proto bych Vám doporučil kontaktovat odbornou právní pomoc, nejlépe advokáta, který Vám v takovém jednání poradí a pomůže.

**Přejeme Vám radostné Vánoce
a šťastný nový rok 2020**

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Kalín

Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

Debunking the Myths in Regards to Christ's Birth Date

As the attack on Christianity grows, so does the jeering of many of our customs and Christ's birthday is no exception. Therefore, it is of dire importance that Christians speak up and are able to dispel these myths when the time presents itself. The following are three of the major examples used when attacking the date of Christ's birth.

Objection #1: December the 25th was chosen to replace the pagan Roman festival of Saturnalia.

Response: Saturnalia commemorated the winter solstice. These celebrations occurred as early as December 17 and never extended past December 23. It makes no sense that Christians wanting to celebrate the birth of Christ to replace a pagan festival would do so **AFTER** the festival's celebrations were completed. Furthermore, throughout history, Christians attempted to separate themselves from anything pagan.

Objection #2: Luke 2:8 tells us that shepherds were herding in neighboring fields of Bethlehem during Christ's birth making it impossible for Christ to be born in the cold winter month of December.

Response: For this rebuttal, a simple geography lesson is in order. Bethlehem is situated at a latitude of 31.7 making temperatures in the 50-60 degree Fahrenheit range during the month of December not only plausible but most likely the norm. In addition, in the passage of Genesis 31:38-40, Laban confronts Jacob as Jacob has left Laban's household with Rachel and his family. The passage notes that for 20 years Jacob had tended Laban's and other flocks. He tended the flocks through drought and through "frost by night" which took place in Mesopotamia. These two examples dispel the notion that herding was impossible in the month of December in Bethlehem. Temperatures in Bethlehem were warm enough to herd and even in cold, the Bible gives us examples of herding.

Objection #3: December 25 was selected to substitute the pagan Roman holiday Natalis Solis Invicti, the celebration of the Unconquered Sun.

The Emperor Aurelian, whose name derives from the Latin word *aurora*, denoting sunrise, introduced the cult to Rome in A.D. 274. Aurelian was attracted to the cult as it invoked his name. There is no historical record for a celebration of Natalis Sol Invictus on December the 25th prior to A.D. 354 coming **AFTER** Christians commenced the celebration of Christ's birth on December 25th. It was Emperor Julian the Apostate, (a Christian who returned to Roman paganism) who chose December 25th in 354 as the celebratory date of the Unconquered Sun. So it was actually Julian the Apostate, a pagan, who initiated a celebration to replace a Christian

observance. Not the other way around! It is also important to note that pagan holidays were worshipped throughout the year, so no matter when Christ's birth would be celebrated, pagans would most likely be able to attach one of their celebrations to any other date as well.

Finally, we know from Luke 1:26 that Jesus was 6 months younger than John the Baptist, his cousin. We further know that according to Saint Luke, John the Baptist was conceived after his father's (Zacharias) service at the temple. Luke 1:5 records this time as being in the course of Abias, which Scripture records as the 8th course among the 24 courses. Each shift of priests served one week in the temple two times a year. The course of Abias served during the 8th week and the 32nd week in the **annual cycle**. The 1st priestly course of Jojarib was on duty during the destruction of Jerusalem on the 9th day of the Jewish month of Av. Thus the priestly course of Jojarib was on duty during the 2nd week of Av. The priestly course of Abias was then undoubtedly served during the 2nd week of the Jewish month of Tishri (Marshall 52). The only two possibilities for Saint John the Baptist's conception are the end of March (the end of the 8th week his father served) or the end of September (the end of the 32nd week his father served). Using the latter date, John the Baptist would have been born in the end of June. The end of June plus the 6th months that we know from Saint Luke that Jesus was born after Saint John the Baptist, puts Jesus' birth at the end of December. Why have I utilized the latter date of Zacharias's service? First of all, it's pretty remarkable that Christ's birth has already been narrowed down to the end of two possible months. Secondly, we must look at the behaviors of ancient customs. Saint John the Baptist's feast day is on June 24th and it is one of the oldest feast days. 6 months later would put Christ's birth to December 24. It is also safe to assume that the Son of God's mother would have been asked by His apostles and others as to the birth date of Christ. This information would have been passed down. The earliest record of this is that of Pope Saint Telesphorus (reigned A.D. 126-137). Pope Telesphorus instituted tradition of Midnight Mass on Christmas Eve. Theophilus (A.D. 115-181) wrote "we ought to celebrate the birthday of Our Lord on what day soever the 25th of December shall happen" (Magdeburgenses, Cent.2.c.6).

Understanding the arguments and dispelling the myths surrounding our religion is of utmost importance. Many propagating the misconceptions we hear do not understand Catholicism and spend very little time trying to. The answers are out there, they just take more time and care to properly learn than a simple lookup on the internet which is often saturated with false information, some the result of sloppy error and some the result of calculated attacks to serve an anti-Catholic agenda.

By Jana Krcek

Getting to Know the Flock

How does one shepherd manage a flock of 600,000 sheep? By dividing it into sub-flocks under the care of under-shepherds. Or in the case of a bishop with a diocese, namely myself and the Diocese of Joliet, by dividing it into 124 parishes and missions with priests serving as pastors.

Several years ago, I set out to visit all the parishes and missions. The project concluded this past May. The visits were scheduled two per month, except July and August, and covered weekends, with an additional day for parishes with schools. I tried to make very clear that the visits were not inspections, although I'm sure some pastors and maybe even some parishioners had a case of the nerves.

Some "must do" activities included celebrating Masses and preaching, meeting with the pastoral council and staff, visiting some homebound parishioners and nursing homes (if there were any), and stopping by religious formation sessions for the youth (if they occurred on the weekend). Some of the visits included women's and men's groups, youth groups, prayer groups, RCIA sessions, Knights of Columbus meetings, service projects, pancake breakfasts - well, just about anything that might take place on the weekend of the visit.

I didn't encounter all 600,000 people, but I know it was thousands. The visits were certainly much more personal and informal than other occasions when I go to our parishes, such as Confirmation.

Our parishes and missions are all unique. Some are very large (more than 8,000 households being the largest), while others are quite small (as few as 25 households). Some have a vast array of programs and services, while others manage with a bare minimum. Some have large paid staffs, whereas others operate entirely with volunteers. Some have schools, and some have huge religious formation programs. Regardless of this diversity, people like their parish, to the point where, in a practical way, their parish is the only real church for them.

One of my goals was to learn the "personality" of each parish and become familiar with its distinct characteristics. After a while, a lot of the details began to blur. Nevertheless, I came away with a good impression of the strengths and weaknesses, the real successes of our parishes. I also gained a much deeper appreciation for the general diversity of the parishes within our diocese and for the creativity at work. Finally, I witnessed the dedication of our priests and deacons and the thousands of lay people - professional and volunteer - who expend themselves with deep faith and love to accomplish so much for the Lord, the true Shepherd.

Two realities that I encountered had a deep impact on me. Both have affected major decisions that I made recently. Neither reality came as a surprise. But the visits impressed them on me in a profound way.

One reality is that the vast majority of the effort, sacrifice and expense that are

deployed in our parishes are devoted to maintaining the parish itself: programs, buildings and salaries. Little is left for the very purpose for which Christ established the Church: to preach the Gospel to the wider world and invite people to salvation in Him. That realization led me to write the pastoral letter, "Go, He Said."

The other reality is the wonderful opportunity that our schools offer for the faith formation of our young people. Yet enrollment continues to decline, and some schools struggle to remain open. That led me to form the Schools Task Force, which has resulted in the "Principles and Strategies" that are now being put into play to strengthen our schools and encourage greater enrollment. With a shepherd's care for his flock, I am convinced that Catholic schools are a treasure well worth preserving.

The six-year parish visit project is completed. It was for me a gratifying experience. I hope it was viewed positively by pastors and parishioners. Now I am on to visit our Catholic high schools and universities, Catholic Charities operations, Catholic nursing homes and hospitals, and other non-parochial aspects of our local Church. I love being a shepherd on the move. I thank God every day for the ministry He has given me.

*By Bishop R. Daniel Conlon
Christ is our Hope, October 2019
www.dioceseofjoliet.org*

Turečtí archeologové doufají, že najdou hrobku sv. Mikuláše z Myry

Turečtí archeologové se domnívají, že našli skutečné místo posledního odpočinku sv. Mikuláše z Myry. Hrobka by se měla nacházet na jihozápadě Turecka, v podzemí starého kostela ve městě Demre. Město Demre leží v turecké provincii Antalya. Ve 4. století n. l. se toto město nazývalo Myra a bylo součástí řecké provincie Lýkia. My až dosud věříme, že světcovy ostatky jsou uloženy v italském přístavním městě Bari, v překrásné Basilica di San Nicola. Tam ostatky sv. Mikuláše z Myry převezli roku 1087 z anatolského města Myra italsí námořníci. Světcovy ostatky přemístili proto, aby je uchránili před nájezdy stále rozpínavějších seldžuckých Turků.

Svatý Mikuláš z Myry se narodil někdy mezi roky 280–286 n. l. ve městě Patara v Lýkii do rodiny řeckých křesťanů. Po celý svůj život byl velmi zbožný. Po smrti otce svoje dědictví rozdál chudým. Ve velmi mladém věku, přibližně od roku 300 n. l., působil jako nejvýznamnější kněz ve městě Myra v provincii Lýkia. Během Galeriova a Maximianova pronásledování křesťanů byl vězněn.

V čase rozkvětu křesťanských komunit, tj. za panování císaře Licinia, byl už zcela jistě sídelním biskupem v Myre. Tehdy se zasloužil o spravedlivý přístup k cizincům a dohlížel na spravedlivý chod soudů. Jednal jako ochránce nespravedlivě obviněných. Účastnil se 1. nikajského koncilu (konal se od 20. 5. 325 do 25. 7. téhož roku). Na koncilu se tvrdě postavil proti přívržencům heretického učení zvaného arianství, též arianismus.

Už za svého života byl sv. Mikuláš z Myry mezi lidmi velmi oblíbený. Proslul svoji štedrostí k potřebným lidem, jako obránce křesťanské víry a jako zachránce nespravedlivě obviněných. Zemřel dne 6. 12. někdy v letech 345–352 ve městě Myra. Pro množství zázraků, které se udály na jeho přímluvu, je v pravoslavné církvi nazýván Mikulášem Divotvůrcem. Po Panně Marii, Matce Boží, se stal jedním z nejuctivnějších světců.

Přitom, tak jako všichni světci a světice jeho doby, nebyl sv. Mikuláš z Myry nikdy oficiálně prohlášen za svatého. Jeho uctívání se stalo součástí víry širokých vrstev obyvatelstva a zvolna se šířilo do Evropy. K největší expanzi účty ke sv. Mikuláši z Myry

došlo počínaje 8. stoletím na území Ruska a Ukrajiny. Postupně se jeho kult šířil i do dalších slovanských zemí. Od 10. století se stal oblíbeným světcem také u většiny neslovanských národů v Evropě, zvláště v Německu, Francii a Velké Británii. Velmi oblíbený je v České republice, na Slovensku, v Holandsku a USA. Za svatého ho uznávají všechny křesťanské církve, které účtu ke svatým praktikují. Uctíván je v církvi anglikánské, baptistické, kalvinistické, katolické, metodistické, pravoslavné i presbyteriánské.

V západní liturgické tradici připadá svátek sv. Mikuláše z Myry na 6. prosinec. Oslava tohoto svátku je spojena s rozdáváním dáreků dětem. Dárky se obvykle rozdávají v předvečer svátku, tedy už 5. prosince. Svátek sv. Mikuláše z Myry byl inspirací pro vytvoření mýtické postavy Santa Clause a sovětského Dědy Mráze. Svátý Mikuláš z Myry je v celém křesťanském světě uctíván jako patron námořníků, obchodníků, lukostřelců, dětí, lékárníků, právníků, studentů a vězňů. Je také patronem některých států (Rusko, Lotrinsko) a měst (Amsterdam, Bari, Barranquilla).

Sv. Mikuláš z Myry byl původně pohřben v Myře. V 11. století, kdy se Byzantská říše oťrásla pod náporem četných nájezdníků, se Malá Asie stala součástí islámského světa. Možnost, že by ostatky sv. Mikuláše z Myry mohly padnout do rukou muslimů, vyburcovala italské námořníky. Ti v roce 1087 město Myru přepadli a ostatky sv. Mikuláše odvezli do italského přístavu Bari. Kryptu s ostatky sv. Mikuláše ve městě Bari posvětil roku 1089 papež Urban II. Prázdný sarkofág sv. Mikuláše stojí ve svatomikulášském kostele v Demre dodnes.

V roce 2017 Dr. Cemil Karabayram, který spravuje památky v provincii Antalya, pro list *Hürriyet* napsal, že nové výzkumy odhalily skutečnost, že se pod svatomikulášským kostelem v Demre, hojně navštěvovaném poutníky a turisty, nachází hrobka významné křesťanské osobnosti. „Hrobka v podzemí kostela je v dobrém stavu. Věříme, že dosud neutrpěla žádné škody. Je těžké se do ní dostat, protože součástí hrobky jsou kamenné bloky, ozdobené uměleckými motivy. Tyto motivy je třeba zdokumentovat a teprve potom bude možné kamenné bloky vyzvednout“ vysvětlil. Napsal také, že při zkoumání starých dokumentů byly nalezeny písemné poznámky ze

Svatý Mikuláš z Myry zastavuje popravu tří nevinných mužů (obraz Ilji J. Rěpina z roku 1889)

kterých vyplývá, že ostatky převezené do italské Bari nepatřily biskupu sv. Mikuláši z Myry. Dr. Karabayram vyslovil domněnku, že do Itálie odvezené ostatky patří jinému vysoce postavenému muži duchovního stavu. „Oči celého světa jsou upřeny na nás. Tvrdíme, že ostatky sv. Mikuláše z Myry zůstaly v Turecku a že jsou uloženy v této podzemní hrobce. „Pokud uspějeme, turistika v Antalyi získá mocný magnet,“ napsal pro list *Hürriyet* Dr. Karabayram.

Došlo při záchraně ostatků biskupa sv. Mikuláše z Myry k omylu? Nevíme, současný stav archeologického výzkumu v Myře neznáme. Věřme tedy italským námořníkům, že ostatky, jimi uložené do Basilica di San Nikola ve městě Bari, jsou ostatky sv. Mikuláše z Myry!

Poznámka: Kromě sv. Mikuláše z Myry katolická církev uctívá také sv. Mikuláše Tolentinského (* 1245, + 1305) a sv. Mikuláše z Flie (* 1417, + 1487), zemského patrona Švýcarska.

*S využitím práce Mikuláše Pejchy
připravil Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika*

**Foto na zadní straně:
Chrám svatého Mikuláše na Malé Straně**

Je nejvýznamnější barokní stavbou Prahy. Na dile, které se realizovalo přibližně sto let, se podílely tři spřízněné generace velkých barokních architektů – otec, syn a zeť: Kryštof Dientzenhofer, Kilián Ignác Dientzenhofer a Anselmo Lurago.

